

Folketinget – Europaudvalget

Christiansborg, den 21. november 2006

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Offentligt referat fra Europaudvalgets åbne møde den 3. november 2006

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 3. november 2006.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra alle åbne punkter på Europaudvalgets møder. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Med venlig hilsen

Lone Boelt Møller

7. EUU-MØDE

2/11 2006

4. udgave

FO=Forhandlingsoplæg

Europaudvalget

holder åbent møde:

fredag den 3. november 2006, kl. 11.00
i værelse 2-133

Dagsorden:

- FO 1. Rådsmøde nr. 2759 (økonomi- og finansministre) den 7. november 2006
Forelæggelse ved finansministeren
- FO 2. Ekstraordinært rådsmøde (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 7. november 2006
Pkt. 2 forelægges af finansministeren
Pkt. 1 forelægges af beskæftigelsesministeren
- FO 3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
Forelæggelse ved videnskabsministeren
KOM (2006) 0382
KOM (2006) 0382 – bilag 4 (aktuelt notat af 26/10-06)
KOM (2006) 0382 – bilag 2 (grundnotat af 21/8-06)
KOM (2006) 0382 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 19/9-06)
4. Siden sidst inden for Videnskabsministeriets ressort
Ingen punkter
5. Samråd med integrationsministeren om samrådsspørgsmål A (EU's migrations- og indvandringspolitik)
Besvarelse ved integrationsministeren
Alm. del (06) – samrådsspørgsmål A (vedlagt)
Info-note (05) I 55 (referat fra åbent samråd om RIA-justitsdelen)

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets møder for åbne døre.
Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

For yderligere information se
www.euo.dk/dagsorden

6. Gennemgang af besvarelser og politisk drøftelse af L 26 (Rumænien og Bulgarien)
L 26 – svar på spørgsmål 1-19
7. Udvalgets behandling af Kommissionens grønbog om lovvalgsregler i sager vedr. formueforholdet mellem ægtefæller (høringsfrist den 30. november 2006)
KOM (2006) 0400
KOM (2006) 0400 – bilag 1 (grundnotat af 17/10-06)
8. Eventuelt

Der vedlægges foreløbige oversigter over de under punkterne 1 og 2 nævnte møder

Andre møder for Europaudvalgets medlemmer i uge 44:

Fredag 3/11 kl. 09.30-11.00: Møde med de danske MEP'er

Andre møder for Europaudvalgets medlemmer i uge 45:

Mandag-tirsdag 6.-7/11-06: Delegationsrejse til Berlin

Torsdag 9/11-06 kl. 8.30-9.15: Besøg af Ukraines udenrigsminister (sammen med UPN og URU)

Torsdag 9/11-06 kl. 12.00: Underudvalgsmøde

Fredag 10/11-06 kl. 10.00-11.00: Møde med landbrugskommissær Mariann Fischer Boel

Fredag 10/11-06 kl. 11.00: Europaudvalgsmødet

Rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006

Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Revisionsrettens årsrapport 2005
 - *Præsentation*
 - Rådsmøde 2759 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)
 - Alm. del (06) – bilag 37 (Revisionsrettens årsberetning)

2. Statistik – statusrapport 2006
 - *Rådskonklusioner*
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 3)

3. Holdbarheden af de offentlige finanser
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM (2006) 0574
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 5)
 - Udvalgsmødereferat:
 - (05) side 755 (seneste behandling i EUU 10/2-06)

4. Skat
 - a) Alkoholbeskatning
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2004) 0223, KOM (2006) 0486
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 13)
 - Bilag (03) 1242 (grundnotat af 21/9-04 om Kommissionens seneste rapport)
 - Udvalgsmødereferat:
 - (042) side 263 (seneste behandling i EUU 8/4-05)

 - b) Rejsegodsdirektivet
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2006) 0076
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 17)
 - KOM (2006) 0076 – bilag 2 (grundnotat af 27/3-06)
 - KOM (2006) 0076 – bilag 3 (revideret grundnotat af 10/5-06)
 - KOM (2006) 0076 – bilag 4 (2. revideret grundnotat af 29/8-069)

 - c) (Evt.) Forslag til bemyndigelse af UK til at anvende en foranstaltning til bekæmpelse af momssvig for visse elektroniske varer
 - KOM (2006) 0555
 - Rådsmøde 2759 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

FO 5. Betalingsdirektivet

- *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*

KOM (2005) 0603

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2005) 0603 – bilag 2 (grundnotat af 9/3-06)

EU-note (06) E 5 (notat af 23/10-06 om betalingsdirektivet og dankort)

Rådsmøde 2753 – svar på spørgsmål 1 (om forslagets konsekvenser for terrorbekæmpelse)

FO 6. Ændring af finansforordningen for EU's budget

- *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*

KOM (2005) 0181, KOM (2006) 0213

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2005) 0181 – bilag 1 (grundnotat af 1/11-05)

KOM (2005) 0181 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 10/8-06)

Udvalgsmødereferat (06) side 30 (seneste behandling i EUU 6/10-06 under pkt. "Siden sidst")

7. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1, 3 og 7 henhører under Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 2 og 5 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets og Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 4 henhører under Skatteministeriets ressort og dagsordenspunkt 6 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

8. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (beskæftigelses og socialpolitik) den 7. november 2006
Revideret foreløbig oversigt, 1. udgave

1. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF vedr. visse aspekter af organisering af arbejdstiden ("arbejdstidsdirektivet")
 - *Politisk enighed*
 - KOM (2005) 0246
 - Ekstraordinært beskæftigelse m.v. 7/11-06 – Bilag 1 (samlenotat side 2)
 - KOM (2005) 0246 – svar på spørgsmål 2 (om opt-outen)
 - KOM (2005) 0246 – svar på spørgsmål 1 (om henvendelse fra Skleroseforeningen om opt-outen)
 - KOM (2004) 0607 – bilag 1 (grundnotat af 22/10-04 om det oprindelige forslag)
 - Info-note (03) I 50 (notat af 9/1-04 om Kommissionens meddelelse og Domstolens domme)
 - Udvalgsmødereferater:
 - (05) side 1389 (seneste behandling i EUU 24/5-06)
 - (05) side 279 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 11/11-05)
 - (042) side 523 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/5-05)
 - (041) side 344 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/12-04)

FO 2. Forslag om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ("Globaliseringsfonden")

- *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 7. november, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*

KOM (2006) 0091

Ekstraordinært beskæftigelse m.v. 7/11-06 – Bilag 2 (tillæg til samlenotat)

KOM (2006) 0091 – bilag 1 (grundnotat af 7/4-06)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 928 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 10/3-06 om ny inter-institutionel aftale)

(042) side 651 FO (forhandlingsoplæg forelagt 10/6-05 om de finansielle perspektiver)

3. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 hører under Udenrigsministeriets ressort.

4. Siden sidst

Ingen punkter

2/11 2006

4. udgave

FO=Forhandlingsoplæg

Europaudvalget

holder åbent møde:

fredag den 3. november 2006, kl. 11.00
i værelse 2-133

Dagsorden:

- FO 1. Rådsmøde nr. 2759 (økonomi- og finansministre) den 7. november 2006
Forelæggelse ved finansministeren
- FO 2. Ekstraordinært rådsmøde (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og
forbrugerbeskyttelse) den 7. november 2006
Pkt. 2 forelægges af finansministeren
Pkt. 1 forelægges af beskæftigelsesministeren
- FO 3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om roaming
på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF
om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
Forelæggelse ved videnskabsministeren
KOM (2006) 0382
KOM (2006) 0382 – bilag 4 (aktuelt notat af 26/10-06)
KOM (2006) 0382 – bilag 2 (grundnotat af 21/8-06)
KOM (2006) 0382 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 19/9-06)
4. Siden sidst inden for Videnskabsministeriets ressort
Ingen punkter
5. Samråd med integrationsministeren om samrådsspørgsmål A (EU's migrations- og
indvandringspolitik)
Besvarelse ved integrationsministeren
Alm. del (06) – samrådsspørgsmål A (vedlagt)
Info-note (05) I 55 (referat fra åbent samråd om RIA-justitsdelen)

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets møder for åbne døre.
Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets
sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

For yderligere information se
www.euo.dk/dagsorden

6. Gennemgang af besvarelser og politisk drøftelse af L 26 (Rumænien og Bulgarien)
L 26 – svar på spørgsmål 1-19
7. Udvalgets behandling af Kommissionens grønbog om lovvalgsregler i sager vedr. formueforholdet mellem ægtefæller (høringsfrist den 30. november 2006)
KOM (2006) 0400
KOM (2006) 0400 – bilag 1 (grundnotat af 17/10-06)
8. Eventuelt

Der vedlægges foreløbige oversigter over de under punkterne 1 og 2 nævnte møder

Andre møder for Europaudvalgets medlemmer i uge 44:

Fredag 3/11 kl. 09.30-11.00: Møde med de danske MEP'er

Andre møder for Europaudvalgets medlemmer i uge 45:

Mandag-tirsdag 6.-7/11-06: Delegationsrejse til Berlin

Torsdag 9/11-06 kl. 8.30-9.15: Besøg af Ukraines udenrigsminister (sammen med UPN og URU)

Torsdag 9/11-06 kl. 12.00: Underudvalgsmøde

Fredag 10/11-06 kl. 10.00-11.00: Møde med landbrugskommissær Mariann Fischer Boel

Fredag 10/11-06 kl. 11.00: Europaudvalgsmødet

Rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Revisionsrettens årsrapport 2005
 - *Præsentation*
 - Rådsmøde 2759 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)
 - Alm. del (06) – bilag 37 (Revisionsrettens årsberetning)
2. Statistik – statusrapport 2006
 - *Rådskonklusioner*
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 3)
3. Holdbarheden af de offentlige finanser
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM (2006) 0574
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 5)
 - Udvalgmødereferat:
(05) side 755 (seneste behandling i EUU 10/2-06)
4. Skat
 - a) Alkoholbeskatning
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2004) 0223, KOM (2006) 0486
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 13)
 - Bilag (03) 1242 (grundnotat af 21/9-04 om Kommissionens seneste rapport)
 - Udvalgmødereferat:
(042) side 263 (seneste behandling i EUU 8/4-05)
 - b) Rejsegodsdirektivet
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2006) 0076
 - Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 17)
 - KOM (2006) 0076 – bilag 2 (grundnotat af 27/3-06)
 - KOM (2006) 0076 – bilag 3 (revideret grundnotat af 10/5-06)
 - KOM (2006) 0076 – bilag 4 (2. revideret grundnotat af 29/8-069)
 - c) (Evt.) Forslag til bemyndigelse af UK til at anvende en foranstaltning til bekæmpelse af momssvig for visse elektroniske varer
 - KOM (2006) 0555
 - Rådsmøde 2759 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

FO 5. Betalingsdirektivet

- *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*

KOM (2005) 0603

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2005) 0603 – bilag 2 (grundnotat af 9/3-06)

EU-note (06) E 5 (notat af 23/10-06 om betalingsdirektivet og dankort)

Rådsmøde 2753 – svar på spørgsmål 1 (om forslaget's konsekvenser for terrorbekæmpelse)

FO 6. Ændring af finansforordningen for EU's budget

- *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*

KOM (2005) 0181, KOM (2006) 0213

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2005) 0181 – bilag 1 (grundnotat af 1/11-05)

KOM (2005) 0181 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 10/8-06)

Udvalgsmødereferat (06) side 30 (seneste behandling i EUU 6/10-06 under pkt. "Siden sidst")

7. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1, 3 og 7 henhører under Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 2 og 5 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets og Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 4 henhører under Skatteministeriets ressort og dagsordenspunkt 6 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

8. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (beskæftigelses og socialpolitik) den 7. november 2006
Revideret foreløbig oversigt, 1. udgave

1. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF vedr. visse aspekter af organisering af arbejdstiden ("arbejdstidsdirektivet")
 - *Politisk enighed*
 - KOM (2005) 0246
 - Ekstraordinært beskæftigelse m.v. 7/11-06 – Bilag 1 (samlenotat side 2)
 - KOM (2005) 0246 – svar på spørgsmål 2 (om opt-outen)
 - KOM (2005) 0246 – svar på spørgsmål 1 (om henvendelse fra Skleroseforeningen om opt-outen)
 - KOM (2004) 0607 – bilag 1 (grundnotat af 22/10-04 om det oprindelige forslag)
 - Info-note (03) I 50 (notat af 9/1-04 om Kommissionens meddelelse og Domstolens domme)
 - Udvalgsmødereferater:
 - (05) side 1389 (seneste behandling i EEU 24/5-06)
 - (05) side 279 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 11/11-05)
 - (042) side 523 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 27/5-05)
 - (041) side 344 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/12-04)

FO 2. Forslag om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ("Globaliseringsfonden")

- *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 7. november, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*

KOM (2006) 0091

Ekstraordinært beskæftigelse m.v. 7/11-06 – Bilag 2 (tillæg til samlenotat)

KOM (2006) 0091 – bilag 1 (grundnotat af 7/4-06)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 928 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 10/3-06 om ny inter-institutionel aftale)

(042) side 651 FO (forhandlingsoplæg forelagt 10/6-05 om de finansielle perspektiver)

3. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 hører under Udenrigsministeriets ressort.

4. Siden sidst

Ingen punkter

Referat af 7. Europaudvalgsmøde fredag den 3. november 2006, kl. 11.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) Ellen Trane Nørby (V), Birgitte Josefsen (V), Mia Falkenberg (DF), Hans Kristian Skibby (DF), Helle Sjelle (KF), Svend Auken (S), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Frank Aaen (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

Desuden deltog finansminister Thor Pedersen, beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen og videnskabsminister Helge Sander.

Dagsordenens punkter 6, 7 og 8 blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 2759 (økonomi- og finansministre) den 7. november 2006

Finansministeren: Betalingsdirektivet og ændringen af finansforordningen for EU's budget forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Om sagernes nærmere indhold henviser jeg som sædvanlig til de aktuelle notater.

1. Revisionsrettens årsrapport 2005

- Præsentation

Rådsmøde 2759 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Alm. del (06) – bilag 37 (Revisionsrettens årsberetning)

Finansministeren: Jeg vil gerne indledningsvis gøre opmærksom på, at udvalget først i denne uge har modtaget et supplerende samlenotat om Revisionsrettens årsberetning. Vi har ikke kunnet redegøre herfor tidligere, idet årsberetningen først blev offentliggjort i sidste uge.

Når det gælder dechargeproceduren kan jeg sige, at på Økofinrådets møde den 7. november ventes Revisionsretten at præsentere årsberetningen for regnskabsåret 2005 med tilhørende revisionserklæring.

Herefter påbegynder Rådets budgetudvalg behandlingen af årsberetningen med henblik på udformningen af den traktatbestemte henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet.

Det er Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge. Rådets henstilling, der indeholder en række anbefalinger og synspunkter, indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag.

Der skal derfor ikke drages konklusioner på mødet i Økofin her den 7. november. Det forventes først at skulle ske på mødet i marts måned til næste år.

Når det gælder selve revisionserklæringen, kan jeg sige, at Revisionsretten erklærer, at regnskabet – med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse – giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt finansielle stilling ved årets udgang.

Hvad angår revisionserklæringen om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, har Retten imidlertid heller ikke i år set sig i stand til at afgive en erklæring uden forbehold for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Forbeholdene omfatter bl.a. de betalinger, der forvaltes i et partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne – med den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne som hovedområder.

Når Retten ikke kan afgive en positiv revisionserklæring for Fællesskabets betalinger som helhed, skyldes det, at forekomsten af fejl efter Rettens vurdering fortsat er for høj. Jeg skal gøre opmærksom på, at Revisionsretten definerer fejl som transaktioner, der er bogført ukorrekt, eller som ikke er i overensstemmelse med gældende love og forskrifter. Retten understreger, at konstateringen af fejl ikke kan fortolkes som tegn på svig.

Retten offentliggør ikke fejlprocenter for beløbene i de underliggende betalingstransaktioner. Men Retten har tidligere offentliggjort sit bedste skøn over det samlede omfang af de fejlbehæftede beløb. Dette skøn indikerer, at måske nogle få procent af fællesskabsbetalingerne kan antages at være fejlbehæftet.

Vi så gerne, at Retten offentliggjorde fejlprocenter for betalingerne. Derved ville man kunne undgå de gentagne misforståelser om, at hovedparten af udgiftsbudgettet skulle være fejlbehæftet eller endog omfattet af svig.

Når Retten ikke længere offentliggør summariske skøn over fejlbehæftede beløb, skyldes det bl.a., at der i offentligheden blev sat lighedstegn mellem fejlhæftede betalinger og tab for EU's kasse. Imidlertid kan konstaterede fejl i princippet indebære såvel mer- som mindreudgifter for Fællesskabet. Fejlene kan med andre ord gå begge veje.

Dertil kan føjes, at for store udbetalinger til EU-støttemodtagere søges inddrevet ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner, således at de økonomiske tab for EU's kasse formindskes mest muligt.

Alt i alt er det efter Rettens opfattelse fortsat nødvendigt at forbedre budgetgennemførelsen, hvilket særligt gælder i medlemsstaterne. Retten aner-

kender i øvrigt en række fremskridt i Kommissionens arbejde med den finansielle forvaltning og kontrol af budgettet.

Hvad angår den danske regerings generelle holdning til Revisionsrettens kritik kan jeg sige helt klart, at det er regeringens holdning, at det er utilfredsstillende, at Revisionsretten også i år har måttet afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget. Der er både behov for en klarere og mere detaljeret præsentation af Rettens hovedresultater i revisionserklæringen, bedre systemer for kontrol og yderligere forbedringer i medlemsstaternes forvaltning og kontrol af betalingerne fra EU.

Et væsentligt bidrag til fortsatte fremskridt vil være gennemførelsen af en mere ensartet intern kontrol og revision af Fællesskabets bevillinger på alle forvaltningsniveauer, således som Kommissionen har lagt op til i sin handlingsplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol fra januar i år – en handlingsplan vi fra dansk side har støttet.

Rådets budgetudvalg påbegynder som nævnt snart behandlingen af Rettens årsberetning. Fra dansk side vil vi blandt andet prioritere:

- Retten bør i sin præsentation af årsberetningen tydeligere kommunikere og perspektivere omfanget og karakteren af fejl.
- Retten bør præsentere sine kontrol- og revisionsresultater, således at problemernes kilder, art, omfang og ændringer fra år til år fremgår tydeligere på de forskellige delområder af budgettet.
- Samarbejdet mellem Retten og de nationale eksterne revisionsorganer – i Danmark vil det sige Rigsrevisionen – bør styrkes yderligere, og Retten bør i højere grad søge disse organers revisionsresultater inddraget i sit eget arbejde.
- Rådet bør engagere sig stærkere og mere kontinuerligt i behandlingen af spørgsmål om finansiell styring og kontrol og samarbejde tæt med Kommissionen og Revisionsretten om denne udfordring..

På mødet i Økofinrådet vil jeg understrege, at vi fra dansk side selv sagt finder det utilfredsstillende, at Revisionsretten fortsat føler sig nødsaget til at afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold.

Jeg vil pege på behovet for, at Rådet fortsætter behandlingen af Kommissionens handlingsplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol, der kan medvirke til at sikre yderligere nødvendige fremskridt i kvaliteten af budgettets gennemførelse på alle forvaltningsniveauer.

Endvidere vil jeg opfordre Revisionsretten til at give en klarere præsentation af revisionserklæringen, således at sammenhængen mellem forbeholdene i erklæringen og de skønnede finansielle konsekvenser af konstaterede fejlbetalinger bliver tydeligere.

Fra dansk side vil vi derudover tage Revisionsrettens præsentation til

efterretning.

Man skal erindre sig, at Revisionsretten er fuldstændig uafhængig. Det er ikke sådan, at vi kan sidde og diktere, hvad Revisionsretten skal mene. Det, jeg fortsat forsøger, er at tale til Revisionsrettens gode hjerte. Det hjælper os alle i fællesskabet, hvis man kan få en større kvalitet i oplysningerne, så man kan lægge pres på de lande eller de systemer, hvor man især ser, at der er fejlbehæftede tal. Man skal altså være opmærksom på, at vi har ikke nogen beføjelser over for Revisionsretten. Det er faktisk det samme forhold, vi har til Rigsrevisionen i Danmark. Men det betyder ikke, at vi ikke kan sige, hvad vi mener om, hvordan man burde øge presset på medlemsstaterne og systemerne for at se, om det ikke kunne lade sig gøre, at man næste år kunne få en blank erklæring.

Svend Auken syntes, regeringens holdning var rigtig. Han gik ind for åbenhed og håbende, vi kunne lære af fortidens fejl, så vi undgår fejl i fremtiden. Han betegnede det som vigtigt at få offentliggjort proportionerne, altså hvor lidt der egentlig snydes for i EU. Han havde forstået, at det kun drejer sig om mellem en halv og en hel promille af de samlede budget. Det er ikke noget alarmerende højt tal, selv om vi selvfølgelig kunne ønske, det var lavere.

Frank Aaen henviste til, at nu havde det været den samme historie snart i 14 år, men det ville man vende tilbage til under et samråd den 10. november.

I anledning af det, finansministeren havde sagt om, at fejlene kunne gå begge veje, sagde Frank Aaen, at han havde hørt den undskyldning før, men han pegede på, at virksomhederne og forbrugerne er meget opmærksomme på fejlene, når de går den ene vej, så det opvejer nok ikke hinanden.

Han mente, det var selve systemet med alle de milliarder, der sendes via Bruxelles og tilbage, der er en fejl, og han troede ikke, det ville være nemt at lave systemet om uden at fjerne nogle af de støttemekanismer, EU har indført.

Lone Dybkjær erklærede sig enig i finansministerens udtalelse om, at Revisionsretten var uafhængig, men spurgte, om der ikke var mulighed for at påvirke den, idet det er dybt generende, at dens beretninger giver anledning til, at folk siger, at hele systemet er noget møg. Måske kunne man lave nogle initiativer via Europa-Parlamentet.

Hans Kristian Skibby mente ligesom Frank Aaen, at vi ikke kan blive ved med år efter år at notere, at Revisionsretten siger, der er problemer, men vi kommer ikke rigtigt længere. Hvordan får vi bugt med denne måde at administrere på?

Det var måske en mulighed at lave nogle initiativer via Europa-Parlamentet, som Lone Dybkjær var inde på.

Charlotte Antonsen spurgte, om det ikke er rigtigt, hvad man har hørt fra europaparlamentarikerne, at svindelen er i størrelsesordenen 0,05-0,10 pct. Hun mente, at grunden til, at det fyger i luften med store tal, er, at det, man opgør, er tal, der er fejlbehæftede, ikke tal for svindel. Charlotte Antonsen tilføjede, at vi selvfølgelig skal gøre noget ved den svindel, der er, hvis vi overhovedet kan, men det lægges der også op til, at vi presser på for fra dansk side.

Finansministeren var enige med Frank Aaen i, at det var stærkt utilfredsstillende, at Revisionsretten 12 gange havde sagt, at den ikke kunne afgive en erklæring uden forbehold. Han var principielt enig i, at fejl ikke bør forekomme.

Finansministeren sagde i svaret til Frank Aaen, at for alle dem, der var tilhængere af det store projekt, som EU er, er det vigtigt, at fejlene bliver færrest mulige, og målet er, at fejlmængden bliver så beskeden, at Revisionsretten er i stand til at afgive en blank erklæring. Det syntes han, man stædigt skulle blive ved med at stræbe efter. Så skal det nok lykkes.

Med hensyn til det, finansministeren havde sagt om, at fejlene kunne gå begge veje, gjorde han opmærksom på, at der kan være tale om, at man har skrevet forkert fra en offentlig myndighed, der kan være en fejl i nogle skemaer osv., og sådanne fejl kan gå begge veje. Men det er klart, at hvor det drejer sig om svig, går det normalt kun den ene vej.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær på spørgsmålet om, hvad man kunne gøre for at påvirke Revisionsretten, at han mente, det ville være en stor styrke, hvis Rådet udtalte sig meget kraftigt i lighed med Europa-Parlamentet, for uanset at Revisionsretten er uafhængig, må den lytte til, hvad der rører sig i den politiske debat. Revisionsretten har et ansvar for, at de oplysninger, den offentlige debat føres på grundlag af, er korrekte og ikke kan misforstås.

Finansministeren erklærede sig enig med Hans Kristian Skibby i, at vi skal blive bedre.

De tal for svindelens størrelse, som Charlotte Antonsen havde angivet, kunne finansministeren ikke umiddelbart verificere, men han bekræftede, at der var tale om små tal.

2. Statistik – statusrapport 2006

- Rådskonklusioner

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Finansministeren: Rapporten følger op på udviklingen med arbejdet om informationskravene i ØMU'en.

Rapporten konstaterer en række fremskridt med hensyn til tilgænge-

ligheden og kvaliteten af de statistiske indikatorer for den økonomiske udvikling, men også at der bør gennemføres flere forbedringer, da de oprindelige mål endnu ikke er nået.

Fremadrettede prioriteter bør være hurtigere offentliggørelse og bedre kvalitet af statistikken, særligt indenfor service- og arbejdsmarkedsområdet. Medlemslandene opfordres i den forbindelse bl.a. til at udnytte andre medlemslandes erfaringer.

Økofinrådet ventes på mødet at drage rådskonklusioner om rapporten, hvor det giver sin tilslutning til rapporten og bemærker de fremskridt, der er gennemført. Økofinrådet opfordrer samtidig til forbedringer på de områder, som rapporten peger på.

3. Holdbarheden af de offentlige finanser

- Rådskonklusioner

KOM (2006) 0574

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgs mødereferat:

(05) side 755 (seneste behandling i EEU 10/2-06)

Finansministeren: Jeg forventer, at vi vil vedtage konklusioner om den nye holdbarhedsrapport fra Kommissionen.

Hovedresultatet er, at langsigtet finanspolitisk holdbarhed vil kræve permanente budgetforbedringer på omtrent 3,5 pct. af BNP i gennemsnit i EU og med store forskelle mellem landene.

Det kan gøres enten ved at stramme den generelle finanspolitik på kort sigt eller ved at reformere pensioner og tilbagetrækning på længere sigt. Opgaven bliver større, jo længere løsningerne udskydes. Rapporten bekræfter således behovet for yderligere konsolidering og reformer.

Styrken ved rapportens holdbarhedsanalyser af EU-landene er, at vurderingerne for første gang er baseret på fælles metoder og antagelser. Svagheden er, at analyserne ikke kan tage højde for alle de nationale forhold, som vi f.eks. kan i vores nationale vurderinger. Men EU-metoderne vil fortsat blive udviklet, og Danmark arbejder for, at der vil blive gennemført yderligere forbedringer.

Konklusionerne ventes i lyset heraf at slå fast, at:

- De årlige holdbarhedsvurderinger af stabilitets- og konvergensprogrammerne skal baseres på rapporten og dens fremtidige opdateringer samt relevant information fra landene. Det kan f.eks. dreje sig om information vedrørende nye pensionsreformer eller den langsigtede udvikling i de offentlige indtægter.
- Der skal arbejdes videre på metoder til vurdering af holdbarhed med fokus

på aldringens effekter på de offentlige indtægter.

Der står i papiret, at jeg er tilfreds med rapporten, der er et fremskridt for holdbarhedsvurderingerne, og jeg vil støtte konklusionerne. Det er også rigtigt, men jeg er ikke tilfreds med den måde, man i øvrigt opgør holdbarheden på. Man diskriminerer de lande, der har arbejdsmarkedspensioner. En del af den danske holdbarhed er, at man har et system, hvor man udskyder en del af den indtjening, som den enkelte arbejdstager har. Det betyder, at holdbarheden på sigt er langt større. I de lande, hvor man ikke har arbejdsmarkedspensioner, betyder det, at man får lønnen udbetalt, og skatten af den bruges med det samme. På det tidspunkt, hvor den pågældende går på pension, er skatten af den fulde indtægt brugt. Det er ikke rimeligt, at man ikke tilgodeser de lande – det gælder også Sverige – der har et meget udbygget pensionsystem. Det er noget, jeg har fremført ved gentagne lejligheder. Jeg håber, det lykkes at få Kommissionen overbevist om det på et tidspunkt. Man lægger gift ud for de lande, der vil indføre arbejdsmarkedspensioner, for det betyder, at deres overskud på de offentlige budgetter bliver mindre eller deres underskud større, fordi de ikke har arbejdsmarkedspensioner, idet deres skattegrundlag i de pågældende år mindskes. Det er den danske regerings synspunkt, at man bør finde frem til en opgørelsesmåde, der præmier de lande, der har arbejdsmarkedspensioner, for det styrker holdbarheden.

Svend Auken erklærede sig enig i det, der blev sagt om pensionsordningerne. Ikke bare bør man ikke afskrække landene fra at satse på vor model, men den er formentlig det bedste svar på den finansieringskrise for de offentlige budgetter, som aldringen af den europæiske befolkning stiller os over for. Vi kan simpelt hen ikke finansiere fremtidens pensionsbyrde over skatterne. Svend Auken betegnede det som fuldstændig tosset, at man ved at gøre tingene op på den måde afmotiverer den slags reformer.

Svend Auken spurgte, hvor meget tallet på 3,5 pct. er påvirket af ovennævnte forhold.

Det bekymrede ham, at de 3,5 pct. var baseret på nogle højkonjunkturtal, og han spurgte, hvor konjunkturfølsomt tallet er.

Charlotte Antonsen betegnede det som ejendommeligt, at Kommissionen ikke kan forstå, at grunden til, at mange europæiske lande i dag står med meget store problemer med den aldrende befolkning, er, at de ikke har sørget for at finansiere udbetalingen af pensionerne. Hvad er egentlig argumentationen fra Kommissionens side?

Finansministeren svarede Svend Auken med hensyn til de 3,5 pct., at det er ganske få lande, der har de arbejdsmarkedspensioner, som vi har i Danmark, så hvis man ændrede reglerne sådan, som vi ønsker det, ville det ikke forrykke tallet ret meget, men det afgørende er, at det nuværende system er til

gene for de lande, der agter at gennemføre arbejdsmarkedspensioner som vores. De får enten et større underskud eller et mindre overskud.

Man forsøger at rense tallene, så de ikke er så konjunkturfølsomme.

Frank Aaen var nødt til at sige, at arbejdsmarkedets pensionsordninger betød, at jo højere løn man havde, jo højere blev ens pension. Han pegede på, at de lande, der ønsker at polstre sig over for den kommende aldring af befolkningen, lige så godt kan bruge pengene til at betale ind til en pensionsfond, som kan betale folkepension i fremtiden.

Finansministeren svarede Frank Aaen angående pensioner, at pointen er, at uanset den pensionsform, man vælger, skal man afstå fra at bruge hele sin lønindkomst. Og hvis det offentlige beskatter lønnen, skal det afstå fra at bruge pengene nu. Det er det, der sikrer holdbarheden.

4. Skat

a) Alkoholbeskatning

- *Generel tilgang*

KOM (2004) 0223, KOM (2006) 0486

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Bilag (03) 1242 (grundnotat af 21/9-04 om Kommissionens seneste rapport)

Udvalgsmødereferat:

(042) side 263 (seneste behandling i EEU 8/4-05)

Finansministeren: Kommissionen har fremsat forslag om at forhøje minimumssatserne for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Formålet er at genoprette realværdien af de eksisterende minimumssatser, som er blevet udhulet over tid af inflationsudviklingen.

Forslaget har ingen konsekvenser for de danske punktafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige varer, da de danske satser er højere end de foreslåede nye minimumssatser.

Men i omkring 10 lande med lavere afgifter vil en forhøjelse af minimumssatsen slå igennem på de nationale satser. Set i lyset af afgiftsændringernes størrelse burde de pågældende forhøjelser dog være overkommelige. Som det fremgår af forslaget, drejer det sig om 10 øre på en halv liter øl.

Da Danmark ligger langt over de nye minimumssatser, støtter regeringen forslaget.

Formanden spurgte, om forslaget kræver enstemmighed, hvilket **finansministeren** bekræftede.

Svend Auken betegnede det som lidt utilfredsstillende, at der ikke er minimumssatser på vin, når der er det på øl, men han stillede sig tvivlende over for, om vi kunne få Frankrig til at ændre holdning på det punkt.

Charlotte Antonsen var enige i, at man skulle råbe op om, at der

burde fastsættes minimumssatser for vin.

Finansministeren var klar over, at de vinproducerende lande ikke synes, det er en god idé at lægge afgift på vin, men han pegede på, at de er i bevægelse, og nævnte den forbindelse, at nu sælger Chirac den vin, han i sin tid købte – måske fordi han bedre kan lide øl. Når en premierminister i et vinproducerende land offentligt kunne sige, at han foretrak øl, var det et argument, finansministeren ville bruge over for sine kolleger.

Lone Dybkjær pegede på, at det virkede påfaldende, at man i regi af sundhedsministrene vedtog sundhedsprogrammer og alt muligt, men så kunne man ikke følge dem op med afgifter på vin, som i store mængder ikke var særlig godt for helbredet.

Finansministeren gjorde opmærksom på, at der også er nogle, der siger, at vin er sundt – godt nok i begrænsede mængder.

b) Rejsegodsdirektivet

- *Generel tilgang*

KOM (2006) 0076

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2006) 0076 – bilag 2 (grundnotat af 27/3-06)

KOM (2006) 0076 – bilag 3 (revideret grundnotat af 10/5-06)

KOM (2006) 0076 – bilag 4 (2. revideret grundnotat af 29/8-069)

Finansministeren: Kommissionen har fremsat forslag om at tilpasse rejsegodsdirektivet, som indeholder regler for rejsendes indførsel af varer fra tredjelande til EU.

Hovedformålet med forslaget er at modernisere de eksisterende ordninger. Eksempelvis foretages en tilpasning i forhold til udvidelsen af EU og det forhold, at Fællesskabets ydre grænse nu omfatter lande som Rusland og Ukraine. Endvidere justerer forslaget beløbsgrænsen for indførsel af varer, idet inflationsudviklingen har udhulet realværdien af den nuværende beløbsgrænse.

Efter forhandlinger har formandskabet fremsat et kompromisforslag, som vi skal drøfte på mødet. Forslaget indebærer blandt andet, at beløbsgrænsen for indførsel af varer hæves fra de nuværende 175 euro til 300 euro. Ved at hæve beløbsgrænsen til 300 euro kompenseres der både for inflationsudviklingen og det forhold, at den beløbsmæssige tærskel fremover også vil omfatte indkøb af parfume, kaffe og te, som under den nuværende ordning har specifikke kvantitative lofter.

Et flertal af medlemslandene støtter dette kompromisforslag, og det gør den danske regering også.

c) (Evt.) Forslag til bemyndigelse af UK til at anvende en foranstaltning til bekæmpelse af momssvig for visse elektroniske varer

KOM (2006) 0555

Rådsmøde 2759 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Finansministeren: UK oplever omfattende momssvig ved handel med elektroniske varer som mobiltelefoner, bærbare computere, digitale kameraer og lignende. UK ønsker derfor tilladelse til nationalt at indføre en ordning med såkaldt omvendt betalingspligt ved handel med disse varer.

Ifølge de normale momsregler er det de sælgende virksomheder, der skal indbetale moms til staten. Momsreglerne indebærer imidlertid risiko for, at virksomhederne "forsvinder", før de har indbetalt moms til staten, samtidig med at erhvervskunderne, der køber varerne, er berettigede til at trække momsen fra. Der er således risiko for, at staten mister momsindtægter.

Ved omvendt betalingspligt er det i stedet erhvervskunderne, der køber varerne, som skal indbetale momsen. Ordningen indebærer lavere risiko for tabte momsindtægter, da den blandt andet hindrer muligheden for at fratække moms, som ikke er blevet betalt i et tidligere handelsled.

UK ønsker at anvende ordningen med omvendt betalingspligt ved handler mellem erhvervsdrivende til en værdi over 1.000 pund.

Som regel er den type anmodninger ukontroversielle, men et medlemsland har udtrykt skepsis over for ordningen. Landet mener blandt andet, at anvendelsesområdet er for bredt, og at ordningen vil flytte svindlen fra UK til andre EU-lande.

Fra dansk side forventes ordningen at kunne mindske UK's problemer med momssvig. Vi vil derfor støtte forslaget.

FO 5. Betalingsdirektivet

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde

KOM (2005) 0603

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2005) 0603 – bilag 2 (grundnotat af 9/3-06)

EU-note (06) E 5 (notat af 23/10-06 om betalingsdirektivet og dankort)

Rådsmøde 2753 – svar på spørgsmål 1 (om forslagens konsekvenser for terrorbekæmpelse)

Finansministeren: Jeg forelægger denne sag til tidligt forhandlingsoplæg, da sagen først ventes på dagsordenen for Økofinrådets møde den 28. november.

Under seneste forelæggelse orienterede jeg om SEPA-projektet – det er en forkortelse for Single Euro Payment Area – som skal gøre det muligt at udføre transaktioner i euro på tværs af grænserne lige så hurtigt og billigt som ved indenlandske betalingstjenester.

Forslaget til direktiv om betalingstjenester er den juridiske forudsætning for projektet. Direktivets hensigt er at fjerne de hindringer, der er i national regulering for gennemførelsen af SEPA igennem harmonisering af rettigheder og pligter for udstedere og brugere af elektroniske betalingsmidler, herunder bl.a. kreditkort og betalingsoverførsler på EU-niveau.

Kort sagt vil de rammer, som forslaget er med til at skabe for projektet, give forbrugerne muligheder for nye og billigere betalingsprodukter – herunder også de danske forbrugere, selv om en stor del af betalingsformidlingen herhjemme allerede foregår effektivt.

Det finske formandskab stiler mod at opnå politisk enighed om forslaget på økofinrådsmødet den 28. november. Teksten forhandles fortsat på attachéniveau i Bruxelles. Formandskabet har parallelle forhandlinger med Europa-Parlamentet, idet man forsøger at opnå enighed om forslaget i en såkaldt 1. læsning.

I forhold til forhandlingssituationen generelt er der bred støtte til direktivet på de dele, der er nødvendige for gennemførelsen af projektet, medens der stadig er udestående på andre dele af forslaget, herunder bl.a. krav til en ny type betalingsformidlere, f.eks. udstedere af kreditkort og teleselskaber, som vil blive omfattet af reguleringen.

Regeringen støtter det overordnede formål med direktivet, herunder principperne vedrørende krav til udstedere og tilsyn mv.

To emner har påkaldt sig særlig opmærksomhed fra dansk side:

1. Finansieringsstrukturen af nationale betalingskort, herunder dankortet.
2. Ansvarsregler, der skal gælde ved misbrug af betalings- og kreditkort.

Der har været tvivl om rækkevidden af forslagets betydning for de gældende regler og praksis for dækning af omkostninger i forbindelse med driften af betalingskortsystemer, herunder betydningen for finansieringen af dankortet.

Vi har i lyset heraf haft bilaterale forhandlinger med Kommissionen og formandskabet med henblik på, at den nuværende struktur for finansieringen af dankortet kan opretholdes inden for direktivets rammer.

Formandskabet har derfor på dansk foranledning og med Kommissionens accept indføjet en bestemmelse om, at medlemslandene kan forbyde overvæltning af gebyrer på brugen af betalingskort. Dermed kan det nuværende forbud mod gebyrer ved brug af Dankortet opretholdes. Det er selvsagt meget tilfredsstillende.

Der er desuden foretaget en række præciseringer, som har til formål at sikre den nuværende abonnementsordning mellem PBS og forretningerne i relation til Dankortet.

Med hensyn til ansvarsregler i tilfælde af kortmisbrug kunne Kommissionens oprindelige forslag fortolkes, som om forbrugere vil pådrage sig en større hæftelse ved misbrug, end tilfældet er i Danmark i dag.

Formandskabet arbejder på et forslag, der skal gøre det muligt for medlemslandene at opretholde de gældende nationale ansvarsregler i forbindelse med en misbrug af kort. Det er vi også tilfredse med.

Forhandlingerne foregår stadig på både rådsniveau og med Europa-Parlamentet. Direktivteksten er derfor endnu ikke endelig, men i de seneste forhandlinger synes der blandt medlemslandene at være bred tilslutning til formandskabets ændringsforslag vedrørende de to danske særhensyn.

FO

Vi kan som nævnt generelt støtte forslaget, men vi lægger afgørende vægt på, at den nuværende finansieringsmodel for dankortet kan opretholdes, og kun såfremt dette er sikret i den endelige udformning af direktivet, støtter vi forslaget. Desuden lægger vi selvfølgelig vægt på, at beskyttelsesniveauet i Danmark ikke forringes af forslaget, og vil fortsat arbejde intensivt herpå.

I Danmark er det sådan, at de første 1.200 kr. hæfter man selv for ved almindeligt misbrug af kortet. Efter forslaget er de 150 euro. Ved groft ufor- svarlig adfærd hæfter man maksimalt for 8.000 k. Det arbejder vi for at kunne opretholde. Efter Kommissionens forslag hæfter man ubegrænset. Vi forventer, at den tekst, der fremlægges ved den endelige forhandling, imødekommer de to hensyn til Danmark.

Svend Auken fremhævede betydningen af de to betingelser, som finansministeren havde opstillet. For det første skal vi have mulighed for ikke at overvælde udgifterne ved brugen af dankortet på forbrugerne. For det andet skal vi have en national tåbebeskyttelse. Socialdemokraterne kunne støtte forhandlingsoplægget.

Frank Aaen kunne i modsætning til Socialdemokraterne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Selvfølgelig er der brug for internationale betalinger, men der er ikke brug for, at EU skal afgøre, hvordan landene indretter forældelsesreglerne. I det hele taget er der for mange eksempler på, at EU blander sig i noget, det ikke behøvede at blande sig i.

Hvordan stiller regeringen sig til det, Forbrugerrådet skriver om beskyttelse af persondata?

Han var selvfølgelig enig i, at EU ikke skal bestemme, hvordan man finansierer dankortet i Danmark, men tilføjede, at det var en skidt ordning, vi fik i Danmark, hvorefter det skal holdes skjult for forbrugerne, hvad bankerne

tager for brugen af dankortet.

Lone Dybkjær støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Hun pegede på, at der var to væsentlige forudsætninger for indførelsen af dankortet i sin tid: For det første skulle der være en forbrugerbeskyttelse, og for det andet skulle hemmeligheden fastholdes. Det er vigtigt, at vi fastholder disse to betingelser. Men det forstod hun også at man gjorde.

Hans Kristian Skibby ville gerne høre, om der er en risiko for forbrugerne vedrørende dankortsystemet i Danmark. Han tænkte specielt på, om vi kan opretholde vort forbud mod kortgebyrer. Hvis finansministeren kunne bekræfte det, havde Dansk Folkeparti ingen indvendinger mod at støtte forhandlingsoplægget.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at Forbrugerrådet skriver i sit høringssvar, at de gældende regler i Danmark om beskyttelse af persondata skal bevares. Hun gik ud fra, at Forbrugerrådet skriver det, fordi der er en eller anden ændring i reglerne om persondata. Hvad er det for en ændring? Er der tale om en svækkelse af persondatabeskyttelsen, og hvad er i så fald regeringens holdning hertil?

Forbrugerrådet siger også, at det tager afstand fra, at man kan operere med passiv accept, hvis vilkårene for det betalingskort, man har med at gøre, ændres. Det syntes hun også lød besynderligt. Det er dårlig forbrugerbeskyttelse.

Hun ville godt vide, om der er nogen indskrænkninger i det enkelte landes mulighed for at sikre, at man har de fulde oplysninger om, hvad gebyrerne dækker, og hvor store de er, sådan at man kan sammenligne kreditinstitutionerne. I forbindelse med pengeinstitutternes oplysningspligt ville Anne Grete Holmsgaard gerne vide, om man nationalt kan beslutte sig for, hvilke krav man vil stille til udbyderne af betalingskort.

Anne Grete Holmsgaard tilføjede, at efter hendes smag gik man lige lovligt meget i detaljer i direktivet.

Charlotte Antonsen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Hun var glad for, at det, man nu havde på bordet, gjorde, at vi kunne fortsætte med vort dankortsystem uden nogen pris for den enkelte transaktion. Hun spurgte, om den største effekt af direktivet som sådan ikke vil være, at man i andre lande får et billigere betalingskort, hvilket medvirker til en øget konkurrence. Hele ideen med systemet er jo at gøre det billigere og lettere at benytte betalingskort.

Finansministeren svarede vedrørende dankortet, at i Danmark hæfter man for almindeligt misbrug af kortet for de første 1.200 kr., og det arbejdede vi på bliver reglen. Finansministeren tilføjede, at det var hans forventning, at det går igennem.

Finansministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at de regler, vi har i Danmark vedrørende persondata, ikke berøres af forslaget. Han vidste ikke, hvad der var årsagen til, at Forbrugerrådet skrev som det gjorde.

Det er rigtigt, som Anne Grete Holmsgaard peger på, at der i direktivforslaget er regler om passiv accept, men dem arbejder vi på at få ud.

Finansministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at man i regeringen ikke havde noget ønske om at ændre i det danske system for, hvordan man fordeler omkostningerne. Det syntes han, man havde diskuteret nok. Ifølge direktivet havde man nationalt ret til at fastsætte, at hele gebyret skal overvæltet, men det havde den danske regering ikke noget ønske om.

I svaret til Charlotte Antonsen bekræftede finansministeren, at hele formålet er at gøre det billigere og mere gennemsigtigt for den enkelte borger at erhverve et betalingskort.

Med hensyn til billede på dankortet sagde finansministeren, at her kan de enkelte udstedere fastsætte de regler, de vil.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at man i årevis havde diskuteret pengeinstitutternes oplysningspligt, men de vægrer sig ved at afgive sammenlignelige oplysninger. Derfor ville hun gerne vide, om der i direktivet var begrænsninger for, hvad vi kan kræve. Kan vi kræve at få alle oplysninger om, hvad det koster at have et betalingskort, og hvad gebyrerne er?

Finansministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at direktivet indeholder regler om, hvad pengeinstitutterne skal oplyse over for forbrugerne, herunder omkostningerne, men det har ikke noget at gøre med, hvad det koster at finansiere dankortet. Der er ikke krav i direktivet om sammenligning af omkostningerne. Her kan hvert land fastsætte sine egne regler.

FO

6. Ændring af finansforordningen for EU's budget

- Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde

KOM (2005) 0181, KOM (2006) 0213

Rådsmøde 2759 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2005) 0181 – bilag 1 (grundnotat af 1/11-05)

KOM (2005) 0181 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 10/8-06)

Udvalgsmødereferat (06) side 30 (seneste behandling i EUU 6/10-06 under pkt. "Siden sidst")

Finansministeren: Under hensyntagen til proceduren om tidlig forelæggelse af sager af større rækkevidde vil jeg gerne forelægge denne sag til forhandlingsoplæg allerede i dag.

Jeg havde lejlighed til at orientere udvalget om sagen under dagsor-

denspunktet "Siden sidst" på mødet den 6. oktober og lovede at vende tilbage, når den blev mere aktuel.

Siden sidst har Rådets budgetudvalg afsluttet sin gennemgang af Kommissionens seneste forslag til ændring af finansforordningen. På baggrund af dette arbejde vil formandskabet drøfte sagen med Europa-Parlamentet. Herefter forventes et samråd mellem Rådet og Parlamentet på Økofins møde den 21. november 2006.

Såfremt der opnås enighed med Parlamentet under samrådet, kan Rådet herefter godkende resultatet, hvilket sker med enstemmighed.

Jeg henviser i øvrigt til de to oversendte grundnotater om Kommissionens forslag til ændring af finansforordningen for EU's budget fra maj 2005 og maj 2006.

Regeringen forholder sig grundlæggende positivt til formandskabets forslag til en revision af finansforordningen, idet forslaget indeholder væsentlige nydannelser, der vil kunne forbedre Kommissionens og medlemsstaternes forvaltning, kontrol og revision af budgetgennemførelsen. Jeg vil særligt fremhæve følgende dele af forslaget:

- Forenkling af dokumentationskrav til virksomheder og tilskudsmodtagere, hvad angår mindre kontrakt- og tilskudsbeløb.
- Styrkelse af budgettets gennemsigtighed ved systematiske oplysninger om modtagere af EU-støttemidler.
- Udmøntning af væsentlige dele af Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol, der gerne skulle føre til en mere sikker gennemførelse af EU-budgettet som helhed.

Formandskabet har endvidere tilsluttet sig det danske forslag om, at Rådet forpligter sig til at arbejde videre med spørgsmål vedrørende den interne kontrol med budgetgennemførelsen og herunder særligt risikovurderinger i praksis.

Formandskabets forslag indeholder nogle modifikationer i Kommissionens seneste forslag:

- Det foreslåede proportionalitetsprincip og forslagene om styrket tvangsinddrivelse af EU-fordringer udgår.
- Endvidere udgår forslaget om, at myndighederne i medlemsstaterne og tredjelande skal bidrage til en central database over erhvervsdrivende m.fl., der befinder sig i en udelukkelsessituation.
- Endelig udgår forslaget til håndtering af, hvilke risici der bør kunne accepteres i forbindelse med de underliggende transaktioner på de forskellige politikområder. Formandskabet lægger dog op til, at Rådet skal arbejde videre med disse problemstillinger.

I praksis vurderes disse modifikationer at være af begrænset række-

vidde.

De fleste andre elementer i Kommissionens udspil er i øvrigt bibeholdt.

Derudover foreslår formandskabet – på Revisionsrettens foranledning – en forlængelse af de stramme tidsfrister i den nuværende finansforordning for regnskabsaflæggelse, ekstern revision og decharge.

Om forhandlingssituationen gælder det, at medlemsstaterne forholder sig positivt til de dele af forslaget, der indebærer en mere enkel og gennemsigtig budgetgennemførelse, mens der er betydelig politisk modstand mod de dele af forslaget, der udmønter Kommissionens handlingsplan for en styrket intern kontrol med budgettet.

Vi har især støttet Kommissionens forslag om en styrket intern kontrol med budgetgennemførelsen. Det gælder særligt på følgende områder:

- Indarbejdelsen af bestemmelser i finansforordningen om effektiv intern kontrol af budgetforvaltningen.
- Fortsat behandling i Rådet af spørgsmålet om, hvilke risici der bør kunne accepteres i forbindelse med de underliggende transaktioner på de forskellige politikområder – hvilket formandskabet har tilsluttet sig.
- Fastholdelsen af medlemsstaternes selvstændige ansvar for de interne kontrolsystemers effektivitet – herunder en udbygget afgivelse af ledelses- og revisionserklæringer til Kommissionen.

Forhandlingsforløbet har vist, at Danmark – sammen med især Holland og Storbritannien – arbejder stærkest for at støtte Kommissionens forslag på disse områder.

Alt i alt er vurderingen, at forslaget er et væsentligt skridt fremad.

Endelig kan jeg nævne, at beslutningsproceduren for Rådets vedtagelse af forslag om ændringer i finansforordningen blev revideret ved Nice-traktaten. Således ændres afstemningsreglen den 1. januar 2007 fra enstemmighed til kvalificeret flertal i Rådet. Vi har fra dansk side søgt at udnytte det hidtidige krav om enstemmighed i Rådet maksimalt i vores forhandlingssituation.

FO

Fra dansk side vil vi på denne baggrund støtte formandskabets bestræbelser på at få sagen afsluttet under samrådet med Parlamentet, således at den ændrede finansforordning kan træde i kraft den 1. januar 2007.

Svend Auken henviste til, at vi tidligere havde arbejdet på, at nogle i det nationale politiske system skulle være politisk ansvarlig for budgettet, og der har vi fået støtte fra bl.a. hollandsk side. Svend Auken havde forstået, at hollænderne på egen hånd havde indført det. Det havde man også fået at vide af de danske EU-parlamentarikere, som man lige havde haft møde med. Den hollandske finansminister skriver under på en erklæring om, at han indestår

for, at pengene er udbetalt korrekt. Det ville være velgørende, hvis den danske finansminister kunne gøre det samme.

Socialdemokraterne støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Frank Aaen kunne i modsætning til Socialdemokraterne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Frank Aaen spurgte, hvorfor regeringen støtter, at forslaget om styrket tvangsinddrivelse af EU-fordringer skal udgå. Hvis der er nogen, der har snydt eller fået for meget, skal man tilsyneladende ikke være helt så ivrige for at få pengene tilbage.

Han forstod heller ikke umiddelbart, at regeringen støtter, at man ikke skal have en central database over erhvervsvirksomheder, som er udelukket, på grund af at de har snydt eller har omgået reglerne.

Lone Dybkjær støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Hans Kristian Skibby havde ikke noget imod at støtte forhandlingsoplægget, fordi der gives mulighed for at lave større gennemsigtighed, men han tilføjede, at dermed være ikke sagt, at Dansk Folkeparti kan støtte den måde, det foregår på. Det er selvfølgelig et problem, at der ikke er styr på, hvordan betalingerne bliver gennemført, og hvordan landene forvalter de midler, de får via EU. Derfor er det selvfølgelig også interessant at vide, hvad der bliver næste skridt.

Charlotte Antonsen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Hun syntes, det var godt, at man hele tiden presser på, og var glad for, at der synes at være et bredt flertal herfor, selv blandt partier der normalt er kritiske over for EU. Selv om det er små skridt, er det godt, at vi går fremad, så vi efterhånden kan få et system, som ikke skaber så megen uro.

Finansministeren svarede Svend Auken, at det var et pilotprojekt, der kørte i Holland, og regeringen drøftede med Rigsrevisionen og de berørte ministerier, om vi kunne lave en parallel hertil.

Frank Aaen gjorde opmærksom på, at han ikke havde fået svar på sine to spørgsmål om, hvorfor vi støtter forslag om, at styrket tvangsinddrivelse skal udgå, og at man ikke skal have en central database vedrørende firmaer, der er udelukket.

Formanden konstaterede, at der ikke er konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende punkt 5 og 6, idet dog Enhedslisten gik imod forhandlingsoplæggene.

FO **Punkt 2. Ekstraordinært rådsmøde (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 7. november 2006**

1. **Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF vedr. visse aspekter af organisering af arbejdstiden ("arbejdstidsdirektivet")**

Politisk enighed

KOM (2005) 0246

Ekstraordinært beskæftigelse m.v. 7/11-06 – Bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2005) 0246 – svar på spørgsmål 2 (om opt ouden)

KOM (2005) 0246 – svar på spørgsmål 1 (om henvendelse fra Skleroseforeningen om opt ouden)

KOM (2004) 0607 – bilag 1 (grundnotat af 22/10-04 om det oprindelige forslag)

Info-note (03) I 50 (notat af 9/1-04 om Kommissionens meddelelse og Domstolens domme)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 1389 (seneste behandling i EEU 24/5-06)

(05) side 279 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 11/11-05)

(042) side 523 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 27/5-05)

(041) side 344 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/12-04)

Beskæftigelsesministeren: Eneste punkt på min dagsorden er det velkendte forslag om ændring af arbejdstidsdirektivet, som er genstand for det ekstraordinære rådsmøde den 7. november.

Regeringen arbejder fortsat på grundlag af det forhandlingsoplæg, jeg forelagde Europaudvalget i november sidste år. Forslaget blev sidst forhandlet i Rådet i juni, hvor det igen var spørgsmålet om opt out, som blev den store knast. Man nåede ikke til enighed herom.

Til gengæld var der i princippet enighed om de andre dele af direktivet. Det vil sige spørgsmålet om inaktiv rådighedstid og om afvikling af kompenserende hviletid – altså de problemer, som Domstolens praksis har skabt for langt de fleste EU-lande.

Man blev på junimødet samtidig enige om ikke i denne omgang at forholde sig til fortolkningsspørgsmålet, som har været diskuteret siden Europa-Parlamentets udtalelse – altså om direktivet skal fortolkes som gældende pr. kontrakt eller pr. lønmodtager.

Det finske formandskab har siden gjort en stor indsats for at nå en løsning med bilaterale møder med medlemslandene og nu senest et kompromisforslag, som blev fremlagt den 19. oktober.

Det finske forslag fokuserer på et kompromis om adgangen til opt ouden. Det foreslås, at hvert enkelt medlemsland, som ønsker større fleksibili-

tet, må vælge enten at anvende opt outen eller at indføre en referenceperiode på 12 måneder ved lov. Man kan altså ikke vælge begge fleksibilitetsmuligheder.

I forhold til fortolkningsspørgsmålet viderefører det finske forslag den løsning, man fandt på rådsmødet den 1. juni. Det finske forslag indeholder således ingen betragtningstekst om spørgsmålet. Det er op til det enkelte medlemsland at tage stilling til, hvordan direktivet skal fortolkes. Denne løsning er vi fra dansk side tilfredse med.

Fra regeringens side har vi støttet det finske formandskab i deres bestræbelser på at nå et kompromis.

Jeg håber, vi når et resultat på rådsmødet på tirsdag. Som forslaget ligger nu, kan Danmark stemme for det. Men forhandlingerne vil formodentlig blive vanskelige også denne gang, og meget kan således ske.

Lad mig kort rekapitulere de danske interesser i arbejdstidssagen: Målet er set fra et dansk perspektiv for det første at finde en løsning på de problemer, der er skabt med de to EF-Domstolsafgørelser.

Konkret skal vi sikre, at vi kan opretholde de gældende kollektive overenskomster. Det gælder både i forhold til hviletider, rådighedsvagter m.v. og i forhold til fortolkningen af bestemmelserne i direktivet som gældende for det enkelte ansættelsesforhold.

Problemet med en pr. lønmodtager-fortolkning er jo, at den forudsætter etablering af et meget omfattende registrerings- og kontrolapparat, hvis en sådan fortolkning overhovedet skal give mening. Det er vi lodret imod. Det er vores udgangspunkt, at det er arbejdsgiveren uvedkommende, hvad arbejdstageren laver, når han har fri. Det er det, vi forstår ved at fortolke arbejdstidsreglerne pr. ansættelsesforhold.

Jeg vil på rådsmødet den 7. november operere inden for det mandat i sagen, som blev fastlagt på mødet i Folketingets Europaudvalg den 11. november 2005.

Svend Auken kunne ikke give tilslutning til forhandlingslinjen. Han fandt det beskæmmende for ikke at sige pinligt, at højrepartierne i Folketinget i november 2005 havde givet tilslutning til forslaget. Socialdemokraterne havde brugt lang tid på at overbevise beskæftigelsesministeren, men det var som at slå vand på fjerkræ. Svend Auken betegnede det som ejendommeligt, at når det drejer sig om beskyttelse af lønmodtagere, skal der være et hav af undtagelser og opt out bestemmelser. Regeringen beskytter arbejdsgivernes interesser, idet erhvervslivet interesser bliver skubbet i forgrunden.

Svend Auken noterede sig, at selv det finske formandskab var nødt til at foreslå en bestemmelse om, at man kun i 4 måneder kunne arbejde 60 timer om ugen, og pegede på, at i betragtning af at vi har en overenskomst, som

siger 37 timer om ugen, er der ikke megen beskyttelse i det. Oven i det ville man legalisere opt outen. Det var ikke tilfredsstillende.

Svend Auken tilføjede, at Socialdemokraterne var med på at løse de praktiske problemer, EF-Domstolens dom gav anledning til, men mente, at kollektive aftaler er den rigtige måde at klare det på. I stedet går man ind og siger, at rådighedstid eller vagttid på arbejdsstedet ikke betragtes som arbejdstid. De fleste mennesker vil sige, at hvis man er på vagt på arbejdsstedet, er der tale om arbejdstid.

Med hensyn til hviletid vil de fleste også sige, at det at få hviletiden kompenseret 3 måneder efter at man har knoklet som et bæst, måske ikke er så interessant. I den forbindelse pegede Svend Auken på, at det er hensynet til folks helbred, der er baggrunden for hviletidsbestemmelsen.

Som Socialdemokraterne har sagt til beskæftigelsesministeren, er den største anstødssten selvfølgelig opt out bestemmelsen. Svend Auken henviste til, at der i England er et massivt flertal imod opt out aftalerne, og at den engelske fagbevægelse har kæmpet ihærdigt imod dem, mens arbejdsgiverne – af hensyn til fleksibiliteten, som de siger – har argumenteret for, at man ikke skal være bundet.

Svend Auken sluttede med at sige, at Socialdemokraterne ikke kunne medvirke, men han gik ud fra, at beskæftigelsesministeren havde sit sorte flertal på plads.

Formanden gjorde opmærksom på, at der ikke var søgt om forhandlingsoplæg, men respekterede fuldt ud, at man selvfølgelig kunne diskutere det gamle forhandlingsoplæg.

Svend Auken replicerede, at beskæftigelsesministeren havde sagt, at man på basis af det givne forhandlingsmandat ville tilslutte sig det finske formandskabs kompromisforslag. Det kunne Socialdemokraterne ikke.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at det kunne Socialistisk Folkeparti bestemt heller ikke. Hun pegede på, at historien var lidt speciel, idet tilslutningen til det gamle forhandlingsoplæg var givet af Dansk Folkeparti, som slet ikke var til stede, og som i dag havde sendt en stedfortræder.

Hun spurgte, hvordan beskæftigelsesministeren syntes, det foreliggende forslag hænger sammen med Lissabonprojektets tale om det sociale Europa og det grønne Europa. Har regeringen en dobbeltstrategi, som siger, at på den ene side går man ind for et socialt Europa, men på den anden side støtter man et forslag som det foreliggende. Hun kunne ikke betegne det som andet end løndumping på tværs af Europa, når 4 millioner lønmodtagere havde en gennemsnitlig arbejdstid på over 48 timer, og mente, forslaget gav adgang til, at man kan konkurrere på elendige lønvilkår. Når man tillader, at folk arbejder 80 timer om ugen i nogle perioder, kan det kun føre til dårligere forhold.

Anne Grete Holmsgaard kunne huske, at beskæftigelsesministeren tidligere havde betegnet opt ouden som en "lille kattelem", og spurgte i den forbindelse, om man overhovedet havde et overblik over, hvor meget opt ouden blev brugt udover i England, hvor man vidste, at den blev brugt i stor udstrækning.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om regeringen er indstillet på at sætte en slutdato for opt ouden, sådan som det finske formandskab lægger op til, og ville gerne vide, om det efter de 3 år er Kommissionen, der skal afgøre, om man på europæisk plan skal have disse undtagelsesmuligheder. Eller vil Danmark træde i karakter og sige: "Vi vil have et socialt Europa, og derfor skal vi selvfølgelig have en slutdato." Anne Grete Holmsgaard tilføjede, at det helst skulle være den slutdato, som Europa-Parlamentet havde foreslået, nemlig et år efter direktivet ikrafttræden.

Jørgen Arbo-Bæhr henviste til, at ifølge notatet er det Kommissionens opfattelse, at direktivet i dag gælder pr. lønmodtager. Det er meget interessant, idet vi i den danske lovgivning hele tiden har ment, det gjaldt pr. kontrakt. Det er klart i arbejdsgivernes interesse, at vi opretholder denne fortolkning. Jørgen Arbo-Bæhr pegede på, at man inden for vejtransporten arbejder med en definition af arbejdstidsreglerne, som gælder pr. lønmodtager.

Jørgen Arbo-Bæhr erklærede sig fuldstændig enig med Svend Auken i, at når man opholder sig på sin arbejdsplads – hvad enten man sover eller ej – må det betragtes som arbejde.

Han henviste til, at regeringen i en anden ministers regi arbejder for at skabe en bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, og spurgte, om beskæftigelsesministeren overhovedet var bekendt med, at det arbejde foregår. Hvis han var det, ville Jørgen Arbo-Bæhr spørge, om det foreliggende forslag medfører en forbedring af forholdet mellem arbejdsliv og familieliv.

Når regeringen tilsyneladende gør sig til fortaler for det danske overenskomsts system, mente Jørgen Arbo-Bæhr, det er oplagt, at man bør bruge den model, som går ud på, at man som udgangspunkt bør betragte rådighedsvagter som en del af arbejdstiden, men at man på nogle områder, hvor man er nødt til at have andre bestemmelser, kan træffe aftale om noget andet i form af kollektive overenskomster. Så kan man styre det og give den fornødne kompensation.

Charlotte Antonsen syntes, det var en god linje, regeringen havde lagt, idet man havde været udsat for to domme fra EF-Domstolen, som faktisk ville betyde, at man godt kunne lukke en stor del af de danske hospitaler. Derved griber Domstolen ind i de danske overenskomster. Heldigvis er der et flertal i Folketinget, der stadig væk står vagt om de danske overenskomster.

Charlotte Antonsen nævnte, at opt out bestemmelsen ikke bruges i

Danmark, og henviste til, at beskæftigelsesministeren i tidligere møder har sagt, at vi arbejder for at opstramme opt out klausulen, som vi ikke er begejstrede for i Danmark.

Charlotte Antonsen betegnede det som ejendommeligt, at Svend Auken talte om et sort mandat, når han selv i en anden sag på Europaudvalgets dagsorden, nemlig vedrørende mobiltelefoner, ville benytte sig af Dansk Folkepartis stemmer. Hun glædede sig over, at "det sorte flertal" holdt sammen om de danske overenskomster.

Charlotte Antonsen sagde, at hvis man ændrede definitionen af arbejdstid, så direktivets bestemmelser kom til at gælde pr. lønmodtager i stedet for pr. ansættelsesforhold, så ville det reelt betyde, at en stor del af det bijobberi, der fandt sted i Danmark, måtte stoppe. "Hvordan skal Tivoli så klare sig?" spurgte Charlotte Antonsen.

Helle Sjelle syntes, den linje, regeringen havde lagt, var ganske fornuftig. Hun forstod, at Frankrig var modstander af opt ouden, men spurgte, om Frankrig ikke selv benyttede sig af den og faktisk ville få en del problemer bl.a. i sundhedssektoren, hvis den blev opgivet.

Lone Dybkjær mente, man komplicerede sagen ved at blande konsekvenserne af de to domme sammen med opt ouden.

Hun pegede på, at der i virkeligheden ikke var nogen reel løsning af problemet med, om direktivet gælder pr. arbejdstager eller pr. ansættelsesforhold, idet det finske formandskabs kompromisforslag slet ikke tager problemet op.

Lone Dybkjær spurgte, om beskæftigelsesministeren havde været i forbindelse med lønmodtagerorganisationerne, idet hun pegede på, at der var en klar forskel på den holdning, man havde i arbejdsgiverorganisationerne og hos lønmodtagerne.

Beskæftigelsesministeren undrede sig over venstrefløjens holdning, idet han pegede på, at regeringen beskytter den danske model, beskytter det danske overenskomstsystem. Vi har kæmpet for, at lige præcis arbejdstid og løn er noget, som man fastsætter ved kollektive overenskomster og ikke blander staten ind i. Derfor er det absurd, at venstrefløjen nu vil gribe ind lovgivningsmæssigt. Da **Lone Dybkjær** replicerede, at grænsen mellem højre og venstre ifølge statsministeren er ophævet, svarede **beskæftigelsesministeren**, at han nu stadig opfattede Svend Auken som tilhørende venstrefløjen. Regeringen arbejder for at løse de problemer, der er en konsekvens af dommene, idet der er tale om overenskomstdækket stof i Danmark.

Beskæftigelsesministeren pointerede, at vi ikke anvender opt ouden i Danmark, og regeringen agter ikke at introducere den i Danmark, så det er ikke en dansk problemstilling. Vi har sagt, at vi vil vise den yderste fleksibili-

tet med hensyn til betingelserne for opt ouden, og vi har sagt, at vi vil støtte en løsning, som kan samle flertal, men vi vil ikke låse os fast på at støtte en bestemt gruppe. Problemet er, at der er et blokerende mindretal omfattende bl.a. England, Polen og Tyskland. Vi skal finde frem til en eller anden løsning, som de lande også kan leve med. Ellers er det sådan set formålsløst. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at det har vi arbejdet for hele tiden.

Det finske formandskab prøver at stramme op på nogle af betingelserne for opt ouden og prøver at få sat en dato for, hvornår den kan blive udfaset. Det mente beskæftigelsesministeren var et uhyre realistisk projekt, som vi kan støtte.

Under det tyske formandskab blev der rejst en problemstilling, som ikke havde været der tidligere, nemlig om direktiver skal fortolkes sådan, at det gælder pr. lønmodtager eller pr. kontrakt. Tyskerne ønskede at løse det problem ved at skrive det ind i direktivet, men den bestemmelse er taget ud igen og indgår ikke i formandskabets forslag.

Når vi kæmper for at få den danske model godkendt, er det et helt forkert signal at sende til de andre lande, at vi på dette område ønsker lovgivning. Derfor mente beskæftigelsesministeren, vi er nødt til at holde fast i denne sag.

Beskæftigelsesministeren appellerede til, at man hjælper til med at få opt ouden strammet op. Han var ikke overmåde optimistisk, men sagde, at det, der måske kan presse en løsning frem, er, at Kommissionen nu siger, at tiden nærmer sig, hvor man vil anlægge sager mod de enkelte lande i anledning af de to domme, der er faldet.

Beskæftigelsesministeren svarede Jørgen Arbo-Bæhr, at når man på vejtransportområdet – hvor der er et særligt ansvar – lavede en ordning, hvor der var en regel, som gjaldt pr. lønmodtager, tog han det til indtægt for, at hovedreglen i direktivet er, at det gælder pr. kontrakt, hvorfor man var nødt til at lave en særregel for vejtransport.

Beskæftigelsesministeren delte helt Charlotte Antonsens beskrivelse af problemstillingen. Han betegnede det som komisk, at Frankrig, som er en af de stærkeste modstandere af opt out bestemmelsen, ikke kan klare sig uden den bestemmelse. Hvis den bliver ophævet, bryder det franske sundhedssystem sammen. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at på Malta vil det være sådan, hvis man ophæver opt ouden, at man ikke kan komme på hospitalet efter kl. 16.

Beskæftigelsesministeren svarede Lone Dybkjær, at der var faldet de to domme, og samtidig stod der i direktivet, at opt ouden skulle tages op til revision, så der var tale om et tidsmæssigt sammenfald. Der er ikke juridiske grunde til, at problemerne ikke kan løses hver for sig, men der er sket en poli-

tisk sammenkobling. Det må vi tage til efterretning.

Anne Grete Holmsgaard betegnede det som helt bedårende, at beskæftigelsesministeren på dette punkt så kraftigt forsvarer det danske overenskomstsystem. Hun var rigtig glad for, at beskæftigelsesministeren havde sagt, at der ikke er nogen som helst juridisk begrundelse for, at opt ouden og dommene er blandet sammen, kun et tidsmæssigt sammenfald. Hun ville i den anledning gerne vide, om den danske regering på noget tidspunkt undervejs har foreslået, at man adskiller de to sager fra hinanden.

Over for beskæftigelsesministeren understregning af, at vi ikke agter at anvende opt ouden, pointerede Anne Grete Holmsgaard, at der er tale om europæisk lovgivning, ikke dansk lovgivning. Vi vil sige ja til, at andre lande bruger opt ouden – vel vidende at det ikke kun handler om sundhedssektoren, men om meget mere. Det vil føre til social dumping, som vi i andre sammenhænge holder fine taler imod.

I anledning af at beskæftigelsesministeren sagde, at vi ville arbejde for en slutdato, spurgte Anne Grete Holmsgaard, om vi har lavet et forarbejde for at få nogle allierede i den sag, og hvad en sådan slutdato efter ministerens opfattelse skulle være.

Svend Auken takkede for de prisværdigt ærlige svar på spørgsmålene. Han sagde, at han var en stærk tilhænger af samarbejde hen over midten, og det inkluderer selvfølgelig også højrepartier som Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti, men når de tre partier finder sammen i lønmodtager-spørgsmål, måtte han betegne flertallet som sort.

Svend Auken pegede på, at det sociale Europa jo er en indskrænkning i det overenskomstmæssige system, og at direktiverne om arbejdstid, ligeløn og ligebehandling også er indgreb i overenskomstsyste-met. Vi har i Danmark kæmpet for, at vi kan opfylde vore forpligtelser under de nævnte direktiver gennem overenskomstmæssige aftaler, og det har partierne været fælles om. Det sociale Europa handler om at stille nogle krav i erkendelse af, at bortset fra i Danmark og nogle få andre lande beskytter overenskomsterne ikke lønmodtagerne. Danmark har haft den holdning, at vi på den ene side gerne ville have beskyttelsen, men på den anden side ville vi gerne kunne opfylde kravene på vor egen facon. Svend Auken pegede på, at beskæftigelsesministeren heller ikke havde holdt sig for god til at blande sig i overenskomsterne, idet han tænkte på sagen om deltidsarbejde.

Svend Auken pointerede, at Socialdemokraterne gerne vil være med til at løse problemet med de to domme, idet vi kan fastsætte, at de kan fraviges ved overenskomster. Det støtter samtlige lønmodtagerorganisationer i Danmark.

Nu står vi tilbage med et arbejdstidsdirektiv, hvor vi neutraliserer de

to domme og siger, at de 48 timer skal klares inden for et år, dog sådan at der højst kan arbejdes i gennemsnit 60 timer pr. uge i 4 måneder. Det er meget, meget langt fra et acceptabelt beskyttelsesniveau.

Med hensyn til den særlige diskussion om opt ouden sagde Svend Auken, at hvis vi kunne blive enige om at presse på for at få en slutdato, ville mange ting se meget lettere ud. Lige på det punkt syntes han, der var meget fornuft i den finske tankegang. Han mindede om, at Kommissionen er modstander af opt ouden, så det ser ikke helt tosset ud.

Jørgen Arbo-Bæhr fortalte, at man i Enhedslisten havde et skolingskursus om den danske model. Det ville han anbefale beskæftigelsesministeren at deltage i. Han henviste til, at vi laver lovgivning om arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, og det er alle enige om – også arbejdstagerorganisationerne og arbejdsgiverorganisationerne.

Jørgen Arbo-Bæhr gentog et spørgsmål, han stillede i første omgang. Mener beskæftigelsesministeren, at det er en fordel for sammenhængen mellem familielivet og arbejdslivet, når vagter ikke skal regnes som arbejdstid? Mener beskæftigelsesministeren, at det ændrede direktiv er et tilbageskridt med hensyn til beskyttelse af lønmodtagernes sundhed og sikkerhed? Hvad vil beskæftigelsesministeren gøre, hvis Kommissionen siger, at det nuværende arbejdstidsdirektiv er gældende pr. lønmodtager – fuldstændig i modstrid med den danske lovgivning?

Lone Dybkjær var glad for, at beskæftigelsesministeren havde smilet på, idet hun pegede på, at smil og latter er helbredsfræmmende. Hun havde ikke fået svar på, om beskæftigelsesministeren havde været i kontakt med lønmodtagerorganisationerne undervejs. Når beskæftigelsesministeren sagde, at regeringen ønsker at opretholde det gældende overenskomstsystem, lød det, som om regeringen er den eneste, der gør det. Når samtlige lønmodtagerorganisationer er imod, kan man ikke fortænke oppositionen i at mene, at der er et eller andet galt.

Hun havde heller ikke fået svar på sit spørgsmål om, hvorfor man ikke kunne skille dommene og opt ouden ad.

Rent principielt mindede Lone Dybkjær om, at EU-samarbejdet ikke bare handler om, at vi skal fastholde vore nationale ordninger, men at vi skal samarbejde om at skabe et højt niveau for menneskene i det europæiske område. Det har Venstre i hvert fald tidligere også ment.

I anledning af det, beskæftigelsesministeren sagde om situationen på Malta, ville det nok være en god idé, hvis man sagde til Kommissionen, at den nok ikke skulle begynde at slæbe Malta for retten.

Beskæftigelsesministeren sagde, at han forsvarede den danske overenskomstmodel, fordi det, der ligger på bordet, respekterer de bestemmelser,

der er aftalt i de danske overenskomster. I det finske formandskabs forslag er de danske problemer løst.

Beskæftigelsesministeren tilføjede, at man haft et lille mellem spil om, hvorvidt arbejdstidsdirektivet gjaldt pr. kontakt eller pr. lønmodtager, men det er ude nu.

Med hensyn til opt ouden sagde beskæftigelsesministeren, at Danmark har ingen aktier i det foretagende. Vi har ingen mulighed for at bruge opt ouden. Et forslag herom skal i givet fald vedtages i Folketinget, og et sådant lovforslag har regeringen ikke tænkt sig at fremsætte. Derfor har vi støttet alle forslag, der kunne føre til en udfasning. I det finske formandskabs forslag skriver man, at opt ouden er en undtagelse, mens England ønsker, at opt ouden bliver hovedreglen. Det siger lidt om, hvor dyb konflikten er. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at England tidligere havde været fremme med et forslag om at bløde opt ouden op, men det er de bakket tilbage fra. Beskæftigelsesministeren gentog, at Danmark kan støtte alt med hensyn til opt ouden, der kan samle flertal. Nu har svenskerne også meldt sig til den danske linje, har vi hørt via ambassaden.

Problemet med dommene er efter beskæftigelsesministerens opfattelse også løst.

I anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om, hvilken slutdato beskæftigelsesministeren går ind for, måtte han sige i al fairness, at det, som forhandlingssituationen ser ud nu, ikke virker, som om det vil blive i hans levetid.

Beskæftigelsesministeren svarede Lone Dybkjær angående sammenkædningen af dommene og opt ouden, at Kommissionen har tilkendegivet, at det politisk er umuligt at skille de to ting ad. Han tilføjede, at set fra en dansk synsvinkel havde det været godt, om man kunne adskille dem.

FO 2. Forslag om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ("Globaliseringsfonden")

*Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 7.
november, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt
rådsmøde*

KOM (2006) 0091

Ekstraordinært beskæftigelse m.v. 7/11-06 – Bilag 2 (tillæg til samlenotat)

KOM (2006) 0091 – bilag 1 (grundnotat af 7/4-06)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 928 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 10/3-06 om ny interinstitutionel aftale)

(042) side 651 FO (forhandlingsoplæg forelagt 10/6-05 om de finansielle perspektiver)

Finansministeren: Jeg forelægger forslaget om Globaliseringsfonden til forhandlingsoplæg. Fra dansk side accepterede vi beslutningen om Fondens oprettelse som et led i aftalen om de finansielle perspektiver på Det Europæiske Råd i december 2005. I dag søger jeg således mandat til de tekniske bestemmelser for Fonden.

Fonden er ikke på dagsordenen for det ekstraordinære Rådsmøde den 7. november, men jeg forelægger sagen nu, da jeg forventer, at der i løbet af november kan blive indgået en løsning i 1. læsning med Europa-Parlamentet.

Fondens formål er at støtte omstilling og opkvalificering af arbejdstagere i sektorer og regioner i EU, der er akut ramt af ændringer i verdenshandlen. Danmarks accept af Fondens oprettelse var betinget af, at støtten ikke gik til lukningstruede virksomheder, men til foranstaltninger for afskedigede arbejdstagere. Det fremgår udtrykkeligt i formandskabets seneste kompromis tekst, at Fonden ikke må anvendes til støtte for sektorer og virksomheder, der er omstrukturingsmodne.

Støtten fra Fonden ydes til arbejdstagere, der rammes af virksomhedslukninger, som skyldes uforudsete ændringer i verdenshandelsmønstre. Støtten kan omfatte jobsøgningskurser, videreuddannelse med mere.

Ud over anvendelsesområdet er spørgsmålet om støttekriterier for Fonden det væsentligste udestående. Mandatet fra Det Europæiske Råd var, at der skulle være tale om strenge kriterier for at sikre, at Fonden kun blev anvendt i særlige tilfælde af masseafskedigelser med alvorlige konsekvenser for økonomi og beskæftigelse. Kommissionen foreslog en tærskel på 1000 afskedigelser for at kunne opnå støtte fra Fonden. Dette er fastholdt i formandskabets seneste kompromisforslag.

Europa-Parlamentet og en række medlemslande har imidlertid fundet tærsklen på 1000 for høj. Europa-Parlamentet har derfor i tillæg til de øvrige støttekriterier foreslået en undtagelsesbestemmelse for 20 pct. af Fondens budget. Den samlede fond er på maksimalt 500 mio. euro om året. Med undtagelsesbestemmelsen kan Fonden i særligt begrundede tilfælde yde støtte i situationer med minimum 500 afskedigelser.

Fra dansk side har vi støttet, at kriterierne for støtteberettigelse blev formuleret så stramt som muligt. Samtidig kan vi dog acceptere en bestemmelse, der tager hensyn til medlemslandenes forskellige størrelse og erhvervsstruktur. Danmark har sammen med en gruppe lande foreslået, at maksimalt 10 pct. af Fondens midler afsættes til en sådan undtagelsesbestemmelse, mens formandskabet som kompromis for bedre at kunne imødekomme Europa-Parlamentet nu har foreslået 15 pct.

Globaliseringsfonden kan ifølge formandskabets kompromisforslag

bidrage med op til 40 pct. af udgifterne til de planlagte tiltag. De resterende 60 pct. af udgifterne skal dækkes gennem national medfinansiering. Det oprindelige forslag lød på 50:50. Man er altså gået ned med hensyn til antallet af afskedigelser. Til gengæld er der en større grad af national medfinansiering.

FO

Jeg vil anbefale, at vi fra dansk side tilslutter os det resultat, der kan opnås enighed om. Når vi har lagt vægt på, at det er medarbejderne, man støtter, skyldes det, at det ikke kan være sådan, at virksomheden skal have en sovepude, så den ikke løbende følger tiden og tager globaliseringens udfordring op. Det er ikke en hjælp til virksomhederne. Det er meget tilsigtet.

Svend Auken kunne tilslutte sig det ønskede forhandlingsoplæg, når det drejede sig om indretningen af denne globaliseringsfond. Han syntes, det var rigtigt, at det skal være medarbejderne, der støttes. Han sagde, at det skal være så organiseret som muligt, men man skal også være åbne over for, at der kan nås et resultat. Han mente, at det for Danmark først og fremmest var et spørgsmål om at placere os rigtigt i forhold til andre lande, som måske kunne lægge større vægt på denne fond. I øvrigt pegede han på, at det var forholdsvis beskedne økonomiske rammer, vi talte om. Ud fra en samlet vurdering gav Socialdemokraterne mandatet, idet Svend Auken forstod, at udgangspunktet også for regeringen var det kompromisforslag, som det finske formandskab havde lagt frem. Han tilføjede, at det egentlig var vidunderligt forudsigeligt. På den ene side sagde Europa-Parlamentet 20 pct., når det drejede sig om undtagelsesbestemmelsen, mens Danmark og en række medlemslande sagde 10 pct., og så sagde formandskabet 15 pct. Det var meget velbevaret og tydede på almindelig sund sans.

Mia Falkenberg sagde nej til forhandlingsoplægget.

Lone Dybkjær tilsluttede sig det, Svend Auken havde sagt.

Finansministeren takkede for tilslutningen til forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende Globaliseringsfonden, idet dog Dansk Folkeparti havde tilkendegivet, at det var imod.

FO Punkt 3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

KOM (2006) 0382

KOM (2006) 0382 – bilag 4 (aktuelt notat af 26/10-06)

KOM (2006) 0382 – bilag 2 (grundnotat af 21/8-06)

KOM (2006) 0382 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 19/9-06)

Videnskabsministeren: Årsagen til, at jeg er her i dag, er Kommissionens forslag fra juli til en forordning, som skal regulere priserne på international roaming inden for EU's indre marked.

Jeg forelægger sagen med henblik på forhandlingsoplæg.

Formålet med forordningen er meget enkelt sagt at sikre rimelige priser, når man bruger sin mobiltelefon i et andet EU-land end dér, hvor man har sit mobilabonnement.

Der er tale om et meget vigtigt initiativ fra Kommissionens side. Et initiativ, som regeringen hilser velkomment. Det gør vi, fordi de priser, som forbrugerne udsættes for, når de anvender deres mobiltelefoner i udlandet, er alt for høje i forhold til de faktiske omkostninger. De fleste danskere kender efterhånden til dette problem, tror jeg. I dag er der vist ikke mange, som rejser udenlands uden at medbringe mobilen.

Problemerne med de høje priser for international roaming kan imidlertid ikke løses nationalt. Her må EU på banen for at sikre rimelige priser for mobilbrugerne. Det er derfor glædeligt, at Kommissionen har taget initiativ til at løse problemet.

Kommissionen foreslår, at vi skal regulere området i en forordning. I modsætning til et direktiv har en forordning direkte retsvirkning. Og derfor skal den ikke implementeres i hver enkelt medlemsstat. Det betyder i praksis, at roaming-reguleringen kan komme til at gælde relativt hurtigt. Der skal ikke gives medlemsstaterne lange frister til at implementere reglerne i deres nationale lovgivning.

FO

Regeringen finder imidlertid, at Danmark bør arbejde for at justere Kommissionens forslag på en række punkter. Men lad mig slå fast, at forordningen er så vigtig, at den bør vedtages, så den snarest muligt kan træde i kraft til fordel for forbrugerne.

Kommissionen ønsker, at roaming-forordningen både skal regulere de

engrospriser, som gælder mellem selskaberne, og de detailpriser, som den enkelte forbruger oplever. Ud fra et ønske om at sikre en hensigtsmæssig og passende regulering finder regeringen, at et indgreb i første omgang kun bør rettes mod engrostaksterne. Muligheden for senere at gribe ind på detailniveau bør etableres fra starten. Først hvis det måtte vise sig, at regulering af engrosniveauet ikke giver det ønskede resultat for forbrugerne, bør regulering af detailpriserne træde i kraft.

Danmark bør derfor arbejde for, at der i første omgang kun gribes ind på detailniveau, hvis engrosreguleringen ikke har ført til markant lavere priser for forbrugerne 6 måneder efter forordningens ikrafttrædelse. Vi skal med andre ord søge at nå målet om lavere priser for forbrugerne gennem den type regulering, som griber mindst muligt ind i konkurrencesituationen.

Regeringen finder, at Danmark bør arbejde for, at priserne på engrosområdet nedsættes mere, end der lægges op til i Kommissionens forslag. En sådan tilgang med endnu lavere engrospriser vil give det enkelte mobil-selskab mere råderum til at nedsætte detailtaksterne. Konkurrencen blandt mobil-selskaberne vil derfor blive styrket, hvilket er til fordel for forbrugerne.

Hvis det lykkes at få nedsat priserne på engrosniveau, vil vi fra dansk side arbejde for en justering af prisreguleringen på detailniveau, hvis der altså viser sig behov for indgreb på dette område.

Regeringen vil arbejde for, at marginen for priserne på detailniveau sættes op. Det vil sikre de bedst mulige vilkår for konkurrencen – igen til fordel for forbrugeren.

Men lad mig nok en gang slå fast, at forordningen er så vigtig, at den bør vedtages, så den snarest muligt kan træde i kraft til fordel for forbrugerne.

Regeringen er derfor også indstillet på at indgå kompromisser under forhandlingerne, hvis det skulle blive nødvendigt. Jeg kan samtidig fortælle, at de foreløbige drøftelser i EU viser, at der synes at være bred enighed om målet, nemlig at priserne skal ned. Der synes derfor også i EU en vilje til at indgå de nødvendige kompromisser.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at roaming-forordningen skal vedtages efter reglerne om fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Min finske kollega har tidligere udtrykt forhåbning om, at man allerede under det finske formandskab kunne nå til enighed med Parlamentet om forordningen – så forordningen kunne træde i kraft medio 2007. De allersene- ste oplysninger fra Bruxelles tyder dog på, at Parlamentet først vil udtale sig til maj 2007. Med de oplysninger kan det være svært at forudsige, hvornår forordningen præcis kan træde i kraft.

Svend Auken betegnede sagen som et af de grove eksempler på mis-

handlingen af forbrugerne i Europa. Enhver, der har været ude at rejse, har fået et chok over telefonregningen og på regningen for SMS'er. Han betegne det som fuldstændig grotesk, idet der ingen tekniske eller økonomiske grunde er til de høje priser. Det er rent og skært misbrug af markedet. Derfor havde Socialdemokraterne foreslået meget tidligt, at man skulle tilstræbe amerikanske tilstande, nemlig at der er en hjemmemarkedspris for alle disse ydelser, ligegyldigt hvilken mobiloperatør man anvender. Det troede han egentlig, regeringen var enig i. Ligesom man for virksomhederne i EU siger, at de ikke må stilles ringere, fordi de opererer udenlands, må det tilsvarende også gælde for forbrugerne.

Derfor var det en skuffelse for Socialdemokraterne, at Kommissionen havde fremlagt et forslag, der ikke hvilede på dette princip, men alene gik på, at man skulle begrænse urimelighederne. Stor var derfor overraskelsen, da ministerens notat fra september måned viste, at regeringen arbejdede for at svække Kommissionens forslag. Socialdemokraternes teleordfører havde indkaldt ministeren til samråd, idet han pegede på, at man måske burde diskutere det i forligskredsen. Der var enighed om, at man skulle kontrollere både i engrosleddet og i detailleddet, dog sådan at detailprisreguleringen først skulle sættes i kraft, hvis det andet ikke virkede.

Svend Auken havde nu forstået, at Danmark hele vejen igennem kun har arbejdet for en engrosprisregulering. Det har man sagt i alle arbejdsgrupper, og det er også det, der står i grundnotatet fra september. Det eneste, man har gjort for at opfylde den aftale, der er indgået mellem teleforligspartierne, er, at man siger, at man vil have en eller anden klausul, der pålægger Kommissionen at tage spørgsmålet op, hvis der ikke kommer en tilstrækkelig prisændring. Svend Aukens forventning var, at man selvfølgelig skulle sørge for, at der var en automatik, sådan at der er en klar detailprisregulering, hvis engrosprisreguleringen ikke fører til det nødvendige markante fald i detailpriserne. Men alt, hvad man hører fra arbejdsgrupperne i EU, er, at det ikke har været Danmarks holdning.

Som det er formuleret her, kan Socialdemokraterne ikke givet tilslutning til forhandlingsoplægget. Videnskabsministeren må sige, at han vil arbejde for, at der allerede nu fastsættes regler for reguleringen af detailpriserne, som automatisk træder i kraft – i overensstemmelse med aftalen mellem teleforligspartierne. Svend Auken tilføjede, at Socialdemokraterne ikke er tilfreds med en deklatorisk bestemmelse om, at Kommissionen skal tage det op, hvis det efter nogle måneder ikke er bragt på plads. Det ville han betegne som et meget, meget svagt resultat.

Svend Auken pegede på, at vi her kan lave noget af hensyn til forbrugerne, som virkelig ville være et gennembrud. Her kunne man sige til EU's

borgere: "Uanset hvor I er i EU, så bliver I ikke mishandlet prismæssigt, fordi I medbringer jeres mobiltelefon."

Svend Auken pegede på, at spørgsmålet om SMS-beskeder og datatjenester ifølge flere høringsvar hænger sammen med prisproblematikken. Det nævnte videnskabsministeren ikke. Svend Auken gik ud fra, at videnskabsministeren var enig med Socialdemokraterne i, at der skal være den samme skrappe regulering i forhold til det område.

Svend Auken syntes, det var ærgerligt, at man havde lyttet så meget til industrien og lyttet så meget til de store foretagender og ikke havde lyttet til brugerne, som klart udtaler sig på linje med det, han her havde sagt. Han syntes, det var brandærgerligt, at man havde forpasset en lejlighed til at gøre et stort fremskridt, som kunne vise almindelige mennesker, at det er godt, vi har et europæisk samarbejde.

Svend Auken håbede, videnskabsministeren i dag kunne sige, at han ville arbejde for, at der allerede nu fastsættes regler, så detailprisreguleringen træder i kraft med automatik, hvis der ikke i løbet af 6 måneder er opnået de forventede høje prisfald. I så fald ville Socialdemokraterne kunne sige ja til forhandlingsoplægget.

Mia Falkenberg erklærede sig fuldstændig enig med Svend Auken. Dansk Folkeparti mener kun, det kan blive til gavn for forbrugerne, hvis der sker en regulering i detailledet.

Anne Grete Holmsgaard mindede om, at hun var den eneste af de tilstedeværende – udover videnskabsministeren og embedsmændene – der havde siddet med i forhandlingerne om teleforliget. Hun redegjorde for, hvad det var, man var blevet enige om. For det første arbejder Danmark meget, meget målrettet mod at sænke engrospriserne mere, end Kommissionen har lagt op til. For det andet: Hvis teleselskaberne så ikke selv sænker detailpriserne markant, så træder der en regulering af detailpriserne i kraft. Det er det, partierne har aftalt. Det var også det, hun havde hørt videnskabsministeren sige. Men hun ville gerne have sin fremstilling af forliget bekræftet.

Under teleforligsdrøftelserne havde videnskabsministeren oplyst, at der faktisk var adskillige lande, der var enig med os. I den forbindelse ville Anne Grete Holmsgaard gerne vide, hvordan det går med at få presset loftet over engrospriserne ned. Hun ville også gerne have et bud på, hvor langt vi skal ned med engrospriserne, for at der ikke foreligger en situation, hvor vi må sige: "Så skal der også være et loft over detailpriserne."

Helle Sjelle syntes, det var glimrende, at EU langt om længe kæmper for, at forbrugerne kan få nogle lavere priser på telefoni. Hun tilføjede, at de høje priser var nogle, hun længe havde været irriteret over, når hun rejste til andre lande. Hun syntes også, det var helt fint, hvad videnskabsministeren

sagde om, at der skal være mulighed for senere at gribe ind på detailprisniveauet. Hun havde hørt videnskabsministeren sige, at hvis ikke indgrebet mod engrospriserne har ført til markant lavere priser for forbrugerne efter 6 måneder, så skulle man gå i gang med at se på detailpriserne. Det bad hun videnskabsministeren bekræfte, altså at man lever op til det, der er efterspurgt.

Videnskabsministeren svarede, at som udgangspunkt var der ikke uenighed om, hvad vi skal opnå, men når han hørte Svend Auken, syntes han, der blev skabt en kunstig uenighed.

Videnskabsministeren tilføjede, at da han havde hørt, at der havde været en vis presseaktivitet i sagen, havde han kontaktet de ordførere, han havde lavet aftalen med, og han mente, man i ordførerkredsen var meget på linje med det, som ministeren sagde, og man mente også, det var det, der var gengivet i papiret.

Videnskabsministeren syntes, Svend Auken overså, at regeringen faktisk går længere, end Kommissionen har foreslået, og har sagt til Kommissionen: "I går ikke langt nok. Engrospriserne kan komme længere ned. I er for forsigtige."

Med hensyn til detailpriserne ville videnskabsministeren holde fast på det princip, vi har haft om, at vi skal have konkurrence, og pegede på, at her giver vi mulighed for konkurrence.

Kommissionen siger med det højere udgangspunkt for engrospriserne, som den lægger op til, at man allerede nu skal lægge sig fast på, hvad detailprisen skal være om et halvt år. Vi siger – helt i overensstemmelse med Anne Grete Holmsgaards indlæg – at vi kunne godt forestille os, at med den hårde konkurrence lander priserne på et lavere niveau. Videnskabsministeren tilføjede, at vi ikke forskertser nogen muligheder.

Videnskabsministeren bekræftede den udlægning af forliget, som Anne Grete Holmsgaard havde gennemgået, og sagde, at det, der står i papirerne her, svarer præcis til det, man aftalte i teleforligskredsen.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard nævnte videnskabsministeren, at det, man vidste om de andre landes holdning, er skrevet ind i notatet på side 12, hvor der står: "Flere medlemsstater har dog samtidig givet udtryk for, at Kommissionens forslag til forordning bevæger sig væk fra de principper, der følger af teledirektivpakken, hvor regulering af detailpriserne alene anvendes i tilfælde, hvor der ikke opnås de ønskede resultater ved regulering af engrosmarkedet. Det vil sige, at flere medlemsstater kun ønsker, at detailpriserne reguleres, hvis det kan konstateres, at regulering på engrosniveauet ikke har en tilfredsstillende effekt over for slutbrugerne."

Videnskabsministeren bekræftede det, Helle Sjelle sagde.

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at der ser ud til at være kvalifi-

ceret flertal for at presse engrospriserne ned. Den aftale, vi har lavet, går ud på, at vi nu presser engrospriserne ned, og samtidig giver vi en frist til teleselskaberne på 6 måneder, og hvis det ikke giver yderligere fald i detailpriserne, så går vi til en detailprisregulering. Den udløses automatisk efter 6 måneder, hvis detailpriserne ikke falder markant. Anne Grete Holmsgaard tilføjede, at hvis der ikke er et kvalificeret flertal for at presse engrospriserne mere ned end efter Kommissionens forslag, så bliver vi nødt til at ændre taktik og lave en meget hård detailprisregulering.

Anne Grete Holmsgaard spurgte vedrørende processen: Hvis det viser sig engang til foråret, at der ikke er flertal for at presse engrospriserne væsentligt længere ned, kommer videnskabsministeren så tilbage til udvalget, eller bliver der først en diskussion i teleforligskredsen?

Svend Auken havde ikke fået svar på, hvorfor regeringen ikke kæmpede for den amerikanske løsning, som går ud på, at uanset hvor man befinder sig i Europa, skal man betale det samme.

Videnskabsministeren svarede heller ikke på spørgsmålene om SMS'er og datatjenester.

Svend Auken mente ikke, det fremgik af grundnotatet, at det at få engrospriserne sat ned er noget, Danmark har kæmpet for. Efter hvad han havde hørt, var der ikke udsigt til at få en skrapere regulering af engrospriserne end foreslået af Kommissionen. Han henviste til, at det fremgår af masser af høringssvarene, at det ikke kommer til at virke. F.eks. skriver DIT: "Vedrørende spørgsmålet om regulering af engrosmarkedet alene eller både engros- og detailmarkedet er det efter DIT's opfattelse nødvendigt at regulere begge markeder. DIT finder ikke, at en regulering, der alene omfatter engrospriserne, i sig selv vil garantere en sund konkurrence på detailmarkederne i samtlige EU-lande. Heri ligger for DIT en erkendelse af, at det langt fra er alle EU-lande, der har en konkurrencesituation svarende til Danmarks, hvor regulering af engrospriserne alene antagelig ville være tilstrækkelig."

Hvis det viser sig, at det ikke virker, så havde Svend Auken – som ikke havde været med til teleforliget, men som havde snakket meget grundigt med Socialdemokraternes ordfører, Magnus Heunicke om det – forstået, at der skulle være en automatisk forpligtelse til at lave en detailprisregulering. Han gjorde opmærksom på, at det kan man ikke lave automatisk, hvis man ikke beskriver, hvordan den skal se ud. Han tilføjede, at der jo er tale om forordningsstof. Svend Auken pegede på, at i grundnotatet – som har dannet grundlaget for, hvad regeringen har foretaget sig – tales der ikke om, at man skal have en særlig regulering af detailpriserne, hvis det ikke lykkes at få dem ned. Danmark har forhandlet på én måde i meget lang tid. Så indgår man en aftale. Socialdemokraternes bekymring er, at man i praksis ikke efterlever den aftale.

I så henseende syntes han ikke, videnskabsministerens svar var beroligende.

I anledning af det, Anne Grete Holmsgaard sagde om, at videnskabsministeren kunne komme tilbage til Europaudvalget, pointerede Svend Auken, at Socialdemokraternes ordførers opfattelse var, at der var en klar forpligtelse til at sætte en detailprisregulering i kraft, hvis detailpriserne ikke faldt markant.

Svend Auken sluttede med at sige, at hvis videnskabsministeren ville sige, at han ville arbejde for, at der var en klar forpligtelse her, så fandt man hinanden, men hvis det var helt åbent og bare var noget med, at så måtte man se på det, så var Socialdemokraterne ikke enige.

Birgitte Josefsen støttede fuldt ud den linje, der var lagt fra videnskabsministerens side. Hun mente, videnskabsministeren havde sagt, at muligheden for at gribe ind over for detailpriserne skulle etableres fra starten af. Hvis det var gældende, kunne hun ikke se, at der var nogen problemer i forhold til det, der var aftalt. Det ville hun gerne have videnskabsministeren til at bekræfte.

Videnskabsministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard, at han ikke på nuværende tidspunkt turde give en vurdering af, hvor det endte, idet der stadig væk er ganske mange forhold, der drøftes, men han kunne bekræfte det, han sagde i samrådet. Netop for at sikre, at vi får et resultat, der virkelig kommer forbrugerne til gode, syntes han, det var vigtigt, at der er et rummeligt mandat, så vi kan lægge et maksimalt pres. Videnskabsministeren tilføjede, at selvfølgelig ville man løbende holde møder om sagen.

Videnskabsministeren svarede på Svend Aukens spørgsmål, om man ikke kunne gøre ligesom i USA, at det arbejdede man med, men umiddelbart kunne man ikke, fordi der er forskellige udgifter, f.eks. fordi der ikke er ens licenser i hele Europa. Videnskabsministeren tilføjede, at det ikke må ende med priser som dem, vi kender i dag, som er meget langt fra de rigtige omkostninger. Vi skal selvfølgelig gå i den rigtige retning, men helt i mål – nemlig at få samme priser i hele Europa, som man har det i USA – når vi altså ikke.

Videnskabsministeren svarede Svend Auken, at SMS'er og data ikke ligger i Kommissionens udspil, men der er flere lande, der har fremført det problem, og derfor har Kommissionen sat et overvågningsinitiativ i gang og følger det tæt.

Svend Auken henviste hele tiden til notatet fra september, men videnskabsministeren ville hellere have, at han brugte det notat, der var fremsendt til mødet i dag, som Svend Auken dog også havde læst, idet han havde citeret fra det. Af notatet til mødet i dag fremgår det, at videnskabsministeren ganske præcist henholder sig til teleforliget, og det fremgik også af ministerens tale i

dag. Selvfølgelig skal man 100 pct. overholde teleforliget.

Videnskabsministeren syntes ikke, Svend Auken var helt fair, idet DIT's høringssvar var det eneste, der var kritisk. De øvrige høringssvar tilslutter sig det, som teleforligskredsen er kommet frem til. Når der er gået 6 måneder, vil man vurdere situationen, og videnskabsministeren pegede på, at det kunne godt være, at konkurrencen var så hård, at detailpriserne blev lavere end det, Kommissionen ville fastsætte som loft nu. Derfor havde man i teleforligskredsen sagt, at det ville vi godt vurdere, idet det interessante er, hvad der kommer ud af det. Når de 6 måneder er gået, har man et bedre grundlag at vurdere det på.

Videnskabsministeren bekræftede det, Birgitte Josefsen sagde.

Anne Grete Holmsgaard sagde med hensyn til processen, at da der er tale om en forordning, er det selvfølgelig vigtigt, hvordan det bliver formuleret. Hun var interesseret i at sikre sig, at man, inden der bliver truffet beslutning i Rådet, har en drøftelse af sagen, så man kan se, om man er kommet igennem med noget, der er så skrap vedrørende engrosprisreguleringen, at det er et fornuftigt udgangspunkt for den aftale, der er lavet. Videnskabsministeren havde jo bekræftet, at der er en automatisk udløsningsklausul, hvis detailpriserne ikke falder markant. Man var enige om de overordnede principper, men man skal også være enige om den måde, de bliver udmøntet på, inden Danmark stemmer.

Hvis der rent faktisk bliver en beslutning i Rådet i november, hvornår melder videnskabsministeren så tilbage, hvis der ikke er sket markante ned sættelser, og hvordan vil han sikre sig, at de andre partier, der har været med til at indgå denne aftale, er enige om, at der er tale om et markant fald?

Svend Auken erkendte, at der selvfølgelig er nogle forskelle på licenserne, men pointerede, at det er meget vigtigt, at vi fra dansk side tilkendegiver, at vi ønsker at nå frem til en situation, hvor der i realiteten er ens priser i Europa.

Han håbede, beslutningen også ville komme til at omfatte SMS'er. Han var ikke tilfreds med det, videnskabsministeren havde sagt om, at Kommissionen vil overvåge det, for hvis der ikke bliver fastsat regler nu, så fortsætter misbruget. Det er en dyr fornøjelse at sende SMS'er fra udlandet, som masser af unge mennesker gør, når de er ude at rejse. Derfor er det vigtigt at få SMS'erne med – eller i hvert fald sikre sig, at de bliver reguleret inden for overskuelig tid.

Svend Auken sagde, at alle vedkender sig, at der er indgået en aftale, som omfatter to led. For det første skal man nå frem til en strammere regulering af engrospriserne end den, der er foreslået fra Kommissionens side. For det andet: Hvis det mod forventning ikke virker, så vil der ske en automatisk

regulering af detailpriserne. Han var meget usikker på, hvad der egentlig vil ske, hvis man ikke kan blive enige om noget, der er skrapere end det, Kommissionen foreslår. Svend Auken tilføjede, at Danmark ikke hidtil har arbejdet for, at engrosprisreguleringen skal være skrapere, men OK, det gør man så her de sidste uger. Med hensyn til den anden del af aftalen spurgte Svend Auken, hvad det er for en automatik med hensyn til detailpriserne, man opererer med. Hvordan kommer denne "sunset clause" til at lyde? Svend Auken var helt enig i, at videnskabsministeren må have en vis manøvfrihed. Vi kan bare ikke leve med, at vi endnu engang kommer ud med noget, som i realiteten ikke virker, og så står uden noget i hånden med hensyn til detailprisregulering, fordi det ikke er skrevet præcist nok ind.

Videnskabsministeren henviste endnu engang til, at han havde bedt om et rummeligt mandat, fordi der skal være en vis bevægelsesfrihed, når man forhandler, men tilføjede, at inden for det rummelige mandat vil vi selvfølgelig sikre os det bedst mulige resultat. Han syntes ikke, der var grund til at være så nervøs, og sagde, at man i forligskredsen løbende på møderne vil følge, hvad der sker. Europa-Parlamentet har meddelt, at der er fire udvalg, som skal se på sagen, så man vil først reagere i marts eller maj.

Med hensyn til USA gentog videnskabsministeren, at sagen har været undersøgt, og det, vi foretager os nu, er en bevægelse i den rigtige retning. Nu får vi bragt priserne ned, og vi skal selvfølgelig arbejde for, at vi får bragt dem endnu længere ned. Målet er selvfølgelig den amerikanske model, men de tekniske forudsætninger er anderledes i USA end i Europa.

Med hensyn til SMS'er sagde videnskabsministeren, at han blev nødt til at holde sig til virkeligheden, som er, at de ikke er med i Kommissionens forslag. Begrundelsen er, at der ikke på dette område er foretaget den nødvendige analyse. Kommissionen har sagt, at den ikke vil være med til at regulere i blinde. Derfor har man sat sagen til observation, hvilket vil sige, at den følges op på et senere tidspunkt.

Videnskabsministeren bekræftede den beskrivelse af den dobbelte beslutning, som Svend Auken havde givet. Den svarede også til det, Anne Grete Holmsgaard havde sagt. Der burde ikke være nogen som helst tvivl om, hvad forhandlingsmandatet går ud på, nemlig at vi presser Kommissionen til at fastsætte de lavest mulige priser i engrosleddet og så følger detailprisudviklingen nøje. Videnskabsministeren opfordrede Svend Auken til at have tillid til sin teleordfører. Han bekræftede, at en "sunset clause" er et af de forslag, der drøftes. Der er nogle faktiske forhold, som i øjeblikket er ved at blive undersøgt nærmere. Der skal være et objektive kriterium, der kan skrives ind i forordningen.

Videnskabsministeren sagde, at man godt kunne få det indtryk, når

man lyttede til Svend Auken, at hvis teleforligskredsen bliver enige om noget, så bliver det også sådan, men det gør det kun, hvis de andre lande går med til det, for det, der er det interessante for forbrugerne, er jo, hvordan priserne bliver i Spanien og Italien. Derfor skal vi have det ind i forordningen.

Svend Auken forstod ikke, hvorfor videnskabsministeren ikke bare kunne sige, at han ville arbejde for, at målet er, at EU skal have én pris, så folk betaler det samme, uanset grænser.

Det undrede ham også, at Danmark ikke har stillet forslag om, at der bliver lavet en tidsplan for at få SMS'erne og datatjenesterne med.

For det tredje spurgte Svend Auken, hvorfor man ikke beskriver mere klart, hvad der sker, hvis man ikke kommer igennem med lavere engrospriser end foreslået af Kommissionen. Han henviste til, at det havde både han og Anne Grete Holmsgaard spurgte om flere gange.

Svend Auken vedstod aftalen, men syntes ikke, han havde fået et klart svar på, hvad der egentlig vil ske på detailprismrådet. Han pegede på, at mange steder i Europa er der i realiteten kun en udbyder. Hvad skulle denne udbyders incitament til at sætte priserne ned være? Han ville blot tjene endnu mere på sit monopol, hvis engrospriserne blev sat ned. Svend Auken tilføjede, at det ikke vil ske i Danmark, hvor vi har en behård konkurrence.

Svend Auken var klar over, at man ikke kunne sidde i Europaudvalget og bestemme, hvad der skulle vedtages i Europa, men henviste til, at det nu var nogle uger siden, man havde indgået aftalen, og han mente stadig væk ikke, videnskabsministeren havde givet et klart svar på, hvad klausulen efter dansk opfattelse skal gå ud på. Hvis videnskabsministeren kommer tilbage efter mødet i november og siger: "Det gik slet ikke så dårligt, som I frygtede, vi kom igennem med en skrapere regulering, og vi har en stærk klausul, der gør, at man har en automatik i forordningen, hvis det efter 6 måneder viser sig, at detailpriserne ikke kommer så langt ned, som vi forudsatte," så er alt jo i orden. Men det bekymrede Svend Auken, at man skal tage stilling til forhandlingsoplægget nu. Han mindede igen om, at det er EU-tekster, der skal tages stilling til. Svend Auken opfordrede endnu engang videnskabsministeren til at svare på især de to sidste spørgsmål: Hvad sker der, hvis der ikke kommer en tilstrækkelig skrap regulering, og hvordan skal den klausul se ud?

Anne Grete Holmsgaard ville gøre det på den måde, at hun ville sige, hvad hun mente, videnskabsministeren havde svaret. Så kunne han sige ja eller nej – eller delvis. "Det, mandatet går ud på, er, at vi er enige om målet, nemlig for det første at få en kraftig sænkning af loftet over engrospriserne i forhold til det, Kommissionen har foreslået, og for det andet at man får mulighed for at lave en automatisk udløsning af en detailprisregulering, hvis man ikke oven i det får en markant sænkning af detailpriserne, og at fristen er 6

måneder. Selskaberne har altså 6 måneder til at reagere. Videnskabsministeren indkalder teleforligskredsen til en drøftelse af dette, inden man træffer beslutning i Rådet, sådan at man i fællesskab kan tage stilling til, om vi er nået langt nok på engrospriserne.”

Anne Grete Holmsgaard tilføjede, at hvis man ikke er nået langt nok med hensyn til engrospriserne, må man lave en anden taktik. **Næstformanden** gjorde opmærksom på, at det ikke er normalt, at man i Europaudvalget pålægger andre udvalg opgaver, men hun opfattede Anne Grete Holmsgaards indlæg som et spørgsmål om, hvorvidt ministeren var enig i det, hun sagde.

Frank Aaen havde hørt på debatten, at der godt nok var tale om at sænke priserne, men det, videnskabsministeren havde sagt om, at det var et meget rummeligt mandat, sagde ham, at det nok ikke ville være klogt at støtte det. Det gjorde Enhedslisten derfor ikke.

Videnskabsministeren svarede ja til Anne Grete Holmsgaards udlægning af aftalen.

Han syntes ikke det, Svend Auken sagde, var rimeligt over for teleordførerne, der havde aftalt dette ganske minutløst. Videnskabsministeren ville prøve at holde fast i det overordnede med hensyn til mandatet. Han havde sagt et par gange, at vi er enige om, at vi skal arbejde for, at vi får det gennemført snarest muligt. Vi har to scenarier, nemlig det, som teleforligskredsen ønsker, og det, som Kommissionen har foreslået. Her mente videnskabsministeren, at det var bedst at have et rummeligt mandat.

Som han forstod spørgsmål 3 og 4 fra Svend Auken, ville han også kunne sige ja, idet han mente, det præcist flugtede med det, som var aftalt. Vi forsøger simpelt hen at presse det bedst mulige resultat igennem til glæde for forbrugerne – helt i overensstemmelse med Forbrugerrådets høringssvar.

Videnskabsministeren tilføjede, at han ikke mente, han kunne gøre svaret mere præcist i dag, idet han pegede på, at der er mange ting, der først kommer til endelig afgørelse efter Europa-Parlamentets drøftelse næste forår.

Med hensyn til USA gentog videnskabsministeren, at forskellen er rent teknisk. Han mente, det måtte være tilfredsstillende, at vi presser de alt for høje priser i Europa nedad, og at vi presser så hårdt som muligt.

Med hensyn til SMS'er medgav videnskabsministeren, at vi kan sige til Telestyrelsen, hvordan det skal være i Danmark, men det drejer sig om, hvad man kan få Kommissionen med til at gøre i Europa, og Kommissionen vil ikke være med til at medtage SMS'er på det grundlag, der eksisterer i dag – slet ikke, hvis det skulle give forsinkelser. Videnskabsministeren tilføjede, at det ikke udelukker, at der kan komme en opfølgning.

Svend Auken kunne godt høre, at ikke alle var lige så skeptiske som

han, så han ville høre, om han i det mindste kunne få et tilsagn om, at videnskabsministeren ville komme tilbage til Europaudvalget i lyset af det møde, der skal være, og tage en fordomsfri diskussion om den fremtidige forhandlingsstrategi, hvis det viser sig, at alle de ting, som videnskabsministeren var inde på, slet ikke går, som vi regner med.

Svend Auken pegede på, at bortset fra Anne Grete Holmsgaard er teleordførerne ikke EU-kyndige, og det drejer sig om en forordning, så det er Europaudvalget, der giver mandatet.

Svend Auken sagde, at Socialdemokraterne er utroligt bekymrede ved at indskibe sig i et forslag, som indeholder en svækkelse i forhold til Kommissionens forslag, og som ikke indeholder en automatik, som er brugbar i den reelle verden.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at der var en automatik. Hun ville gerne have ført til protokols, at hvis videnskabsministeren skulle komme tilbage til Europaudvalget, så ville hun bede om, at teleordførerne blev suppleret ind. Hun syntes, det var en mærkelig diskussion. Hun havde fået oplyst fra partiets teleordfører, som hun selvfølgelig havde tillid til, at det, videnskabsministeren fremførte, var fuldstændig i overensstemmelse med det, der var indgået forlig om i teleforligskredsen. Hun havde forstået sagen på samme måde som Anne Grete Holmsgaard.

Frank Aaen henviste til, at ifølge videnskabsministeren var der god tid, så han syntes, det var en god ide at undlade at give mandatet i dag.

Næstformanden sagde, at det, der lægges op til, er, at der skal gives et mandat i dag. Hun havde ikke noget problem med et konstatere, at der ikke var et flertal imod forhandlingsoplægget. Spørgsmålet var, hvem der i givet fald var imod forhandlingsoplægget.

Videnskabsministeren syntes, han loyalt havde gengivet, hvad der var aftalt de fem partier imellem. Han afviste, at der på nogen måde sker en svækkelse i forhold til Kommissionens forslag, og mente ikke, det var rimeligt over for Socialdemokraternes teleordfører at stille spørgsmålstejn ved det indgåede forlig, for han havde gjort en stor indsats.

Regeringen skal have et mandat nu, hvis vi skal gøre en forskel og gøre vor indflydelse gældende. Teleministeren tilføjede, at det var klart, at hvis regeringen ikke kunne agere inden for det mandat, så kom han tilbage til Europaudvalget, men med hensyn til de mange tekniske ting ville det være naturligt at fortsætte drøftelserne i kredsen af teleordførere. Det ville han gerne give tilsagn om.

Næstformanden sagde, at det står Svend Auken og Frank Aaen frit for at indkalde til et samråd i Europaudvalget, hvis der er en sag, de ønsker at få yderligere belyst.

Frank Aaen sporede en vis uenighed i forligskredsen – i hvert fald iblandt de tilstedeværende medlemmer, som formodedes at stå bag forliget. Det kunne godt være, at regeringen har brug for et hurtigt mandat, og det er en god ting, at Europaudvalget kan give mandat på et tidligt tidspunkt, men det, vi hører om, at Europa-Parlamentet først vil behandle sagen til foråret, gør, at der er tidsmæssige muligheder for at vente med mandatgivningen.

Næstformanden syntes faktisk, videnskabsministeren havde svaret på alle spørgsmålene, så hun mente, man var nødt til at slutte.

Svend Auken henviste til, at man kun havde brugt en time på denne sag, som faktisk var ret vigtig, idet den drejede sig om 750 mio. kroner, som folk betalte for meget. Svend Auken havde talt grundigt med Socialdemokraternes teleordfører, men pointerede, at det var i Europaudvalget, man giver mandat i EU-sager. Han tilføjede, at han samme dag havde talt fire gange med Magnus Heunicke, som var medlem af Europaudvalget, og de var fuldstændig i overensstemmelse.

Svend Auken pointerede, at det eneste, han havde bedt videnskabsministeren om, var, at ministeren kom tilbage til udvalget. Hvis ministeren ville sige ja til det, så sagde Socialdemokraterne ja til forhandlingsoplægget.

Svend Auken gav Frank Aaen ret i, at der er god tid, så man kunne godt vente med at give mandatet.

Næstformanden pegede på, at det var en ejendommelig situation, at man efter at have gennemført en opstramning af proceduren, så Europaudvalget kunne give tidlige mandater, nu ville have mandatgivningen udskudt.

Svend Auken replicerede, at man ville tage stilling til forhandlingsoplægget i dag i lyset af det møde, der skulle afholdes, men hvis det viste sig, at det gik anderledes, end ministeren havde forudset, så skulle han komme tilbage til udvalget. Ministeren havde sagt, at han ville diskutere det i teleordførerkredsen, men det, der betyder noget mandatmæssigt, er, hvad man siger i Europaudvalget. Svend Auken tilføjede, at i betragtning af den tvivl, han havde om, hvorvidt det var den rigtige strategi at satse alene på engrosprisområdet, var det en indrømmelse fra hans side, at ministeren blot skulle komme tilbage til Europaudvalget. Han gjorde opmærksom på, at Magnus Heunicke hele vejen igennem havde udtrykt bekymring for, at vi opgiver detailprisreguleringen.

Frank Aaen syntes ikke, man skulle misbruge den nye procedure i Europaudvalget til at sige, at så skulle udvalget også give mandat på det tidlige tidspunkt.

Lone Dybkjær henviste til, at alle var enige om, at vi skal have lavere priser på mobiltelefoni, og hun gik ud fra, at hvis det går anderledes, end videnskabsministeren forudsætter, så kommer ministeren tilbage til udvalget.

Svend Auken pegede på, at vi er i den usædvanlige situation, at Danmark ønsker en skarpere kontrol end Kommissionen, men samtidig lægger vi op til et forslag, som risikerer at svække kontrollen.

Lone Dybkjær replicerede, at det gør vi ikke.

Svend Auken fornemmede en ekstrem aggressiv og ubehagelig stemning og sagde, at Socialdemokraterne ikke kan regnes med til dem, der på disse vilkår går med til forhandlingsoplægget. Han gentog, at hvis ministeren siger ja til at komme tilbage til Europaudvalget, hvis det ikke går som han ventter, så kan Socialdemokraterne gå med til forhandlingsoplægget.

Videnskabsministeren syntes, Svend Auken stillede det helt urimeligt skarpt op. Formalia er, at hvis regeringen kan agere inden for mandatet, så skal han ikke komme tilbage til Europaudvalget, men hvis han ikke kan det, er det en selvfølge, at han skal komme tilbage. Men sker der et eller andet, som gør, at Europaudvalget ønsker en drøftelse, så kommer han naturligvis. Han blev også nødt til at sige, at det, han havde sagt, svarede nøje til det, man havde aftalt i teleforligskredsen, hvilket han havde fået bekræftet samme formiddag af Magnus Heunicke.

Videnskabsministeren fremhævede, at der ikke var tale om nogen svækkelse i forhold til Kommissionens forslag. Tværtimod ønskede vi en styrkelse.

Videnskabsministeren gjorde for god ordens skyld opmærksom på, at Dansk Folkeparti ikke er med i teleforligskredsen.

Næstformanden sagde, at Dansk Folkeparti, hvis repræsentant havde forladt mødet, i Europaudvalget havde valgt at hæfte sin mandatgivning op på Socialdemokraterne. Hun havde noteret sig, at Enhedslisten er imod forhandlingsoplægget, og hun kunne konstatere, at der ikke var et flertal i udvalget, der var imod det. Spørgsmålet var, hvad Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti mente.

Svend Auken svarede, at man ikke kunne regne Socialdemokraterne med. Han pointerede, at Socialdemokraterne står bag teleforliget. Han gentog, at han bare bad om, at videnskabsministeren ville komme tilbage til Europaudvalget, hvis det viste sig, at man ikke kunne komme igennem med en skarpere engrosprisregulering og en automatik med hensyn til klausulen hvad angår detailpriserne. Hvis ministeren kunne sige ja til det, så er Socialdemokraterne selvfølgelig med.

Videnskabsministeren sagde, at som det var formuleret nu, kunne han svare klart ja.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg. Enhedslisten gik dog imod. Med hensyn til

Dansk Folkeparti ville man spørge, hvad de mente.

Det er senere oplyst, at også Dansk Folkeparti gik imod forhandlingsoplægget.

Punkt 4. Siden sidst inden for Videnskabsministeriets ressort

Videnskabsministeren forelagde ingen sager under dette punkt.

Punkt 5. Samråd med integrationsministeren om samrådsspørgsmål A (EU's migrations- og indvandringspolitik)

Alm. del (06) – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

Info-note (05) I 55 (referat fra åbent samråd om RIA-justitsdelen)

Samrådet blev udsat.